A BIZOTTSÁG (EU) 2017/423 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2017. március 9.)

a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó és a Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, a Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, a Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, a Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, a Maystar Footwear Co. Ltd, a Lien Phat Company Ltd, a Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, a Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, a PanYu LEADER Footwear Corporation, a Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, az An Loc Joint Stock Company, a Qingdao Changshin Shoes Company Limited, a Chang Shin Vietnam Co. Ltd, a Samyang Vietnam Co. Ltd, a Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, a Min Yuan, a Chau Giang Company Limited, a Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd és a Dongguan Texas Shoes Limited Co. által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (a továbbiakban: EUMSZ) és különösen annak 266. cikkére,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére és 14. cikke (1) és (3) bekezdésére,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

(1) 2006. március 23-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik (a továbbiakban: lábbelik) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről szóló 553/2006/EK rendeletet (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ([2]).

(2) Az 1472/2006/EK rendelettel ([3]) (a továbbiakban: 1472/2006/EK rendelet vagy vitatott rendelet) a Tanács kétéves időtartamra 9,7 %-tól 16,5 %-ig terjedő végleges dömpingellenes vámokat vetett ki a Vietnamból és a Kínából származó egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára.

(3) A Tanács a 388/2008/EK rendelettel ([4]) kiterjesztette a Kínából származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára bevezetett végleges dömpingellenes intézkedéseket a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül – behozatalra.

(4) A 2008. október 3-án indított hatályvesztési felülvizsgálatot ([5]) követően a Tanács az 1294/2009/EU végrehajtási rendelettel ([6]) (a továbbiakban: 1294/2009/EU végrehajtási rendelet) további 15 hónappal, vagyis 2011. március 31-ig meghosszabbította a dömpingellenes intézkedések hatályát, amikor is az intézkedések hatályukat vesztették.

(5) A Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd és a Risen Footwear (HK/Hongkong) Co. Ltd, valamint a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (a továbbiakban: felperesek) az Elsőfokú Bíróság (jelenleg: Törvényszék) előtt megtámadták a vitatott rendeletet. A T-401/06. sz., *Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács* ügyben 2010. március 4-én és a T-407/06. és T-408/06. sz., *Zhejiang Aokang Shoes és Wenzhou Taima Shoes kontra Tanács* egyesített ügyekben 2010. március 4-én hozott ítéleteivel a Törvényszék elutasította a kereseteket.

(6) Ezen ítéletek ellen a felperesek fellebbezést nyújtottak be. A C-249/10. P. sz., *Brosmann Footwear (HK) Ltd és társai kontra Tanács* ügyben 2012. február 2-án, valamint a C-247/10. P. sz., *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd kontra Tanács* ügyben 2012. november 15-én hozott ítéleteiben (a továbbiakban: Brosmann- és Aokang-ítéletek) a Bíróság hatályon kívül helyezte az említett ítéleteket. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem volt köteles megvizsgálni a mintában nem szereplő gazdasági szereplőktől származó, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontján alapuló piacgazdasági elbánás (a továbbiakban: MET) iránti kérelmeket (a C-249/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 36. pontja és a C-247/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 29. és 32. pontja).

(7) A Bíróság ezt követően maga hozott érdemi döntést az ügyben. Megítélése szerint „[…] *a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia a fellebbezőknek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja alapján benyújtott, a vitatott rendeletben előírt dömpingellenes eljárás keretében a MET megszerzése iránti indokolt kérelmeit. Ezt követően meg kell állapítani, nem zárható ki az, hogy ez a vizsgálat a fellebbezők tekintetében a vitatott rendelet 1. cikkének (3) bekezdése értelmében velük szemben alkalmazandó 16,5 %-ostól eltérő végleges dömpingellenes vám kivetéséhez vezetett volna. E rendelkezésből ugyanis az derül ki, hogy csak egy, a mintában szereplő kínai gazdasági szereplővel szemben vetettek ki 9,7 %-os végleges vámot, aki megkapta a MET-et. Márpedig, amint az a jelen ítélet 38. pontjából következik, ha a Bizottság azt állapította volna meg, hogy piacgazdasági feltételek állnak fenn a fellebbezők tekintetében is, amennyiben egyéni dömpingkülönbözet kiszámítása nem lett volna lehetséges, velük szemben is ugyanezen vámot kellett volna alkalmazni*" (a C-249/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 42. pontja és a C-247/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 36. pontja).

(8) Mindezek alapján a Bíróság megsemmisítette a vitatott rendeletet az érintett felpereseket érintő részében.

(9) 2013 októberében a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés ([7]) útján bejelentette, úgy határozott, hogy a jogellenesség bekövetkeztének pontjától folytatja a dömpingellenes eljárást, és megvizsgálja, hogy a felperesek tekintetében 2004. április 1. és 2005. március 31. között piacgazdasági feltételek érvényesültek-e. A Bizottság az értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy jelentkezzenek a Bizottságnál.

(10) A Tanács 2014 márciusában a 2014/149/EU végrehajtási határozattal ([8]) elutasította a Kínai Népköztársaságból származó és a Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd, a Risen Footwear (HK/Hongkong) Co. Ltd és a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelikre vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló tanácsi végrehajtási rendelet elfogadására irányuló bizottsági javaslatot, és e gyártók tekintetében megszüntette az eljárásokat. A Tanács álláspontja szerint azon exportáló gyártóktól cipőt vásárló importőrök esetében, akik részére az illetékes nemzeti vámhatóságok 2913/1992/EGK rendelet ([9]) (a továbbiakban: Közösségi Vámkódex) 236. cikke alapján visszatérítették az érintett vámokat, jogos elvárás keletkezett a vitatott rendelet 1. cikkének (4) bekezdése alapján, amely a Közösségi Vámkódex rendelkezéseinek és különösen a 221. cikkének alkalmazását írta elő a vámok beszedésére vonatkozóan.

(11) Az érintett termék három importőre, a C&J Clark International Ltd (a továbbiakban: Clark), a Puma SE (a továbbiakban: Puma) és a Timberland Europe B.V. (a továbbiakban: Timberland) (a továbbiakban: érintett importőrök) az (5)–(7) preambulumbekezdésben említett joggyakorlatra hivatkozva megtámadta az egyes lábbelik Kínából és Vietnamból történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket nemzeti bíróságaik előtt, amelyek az ügyeket előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé terjesztették.

(12) A Bíróság a C-659/13. sz. C & J Clark International Limited és a C-34/14. sz. Puma SE egyesített ügyekben 2016. február 4-én hozott ítéletével ([10]) érvénytelennek nyilvánította az 1472/2006/EK és az 1294/2009/EU tanácsi rendeletet, amennyiben az Európai Bizottság az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet ([11]) 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában és 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott követelmények ellenére nem vizsgálta meg a mintába fel nem vett kínai és vietnami exportáló gyártók által benyújtott piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeket (a továbbiakban: az ítéletek).

(13) A C-571/14. sz., *Timberland Europe* ügyet illetően a Bíróság 2016. április 11-én úgy határozott, hogy az ügyet – a kérdést előterjesztő nemzeti bíróság kérésére – törli a nyilvántartásból.

(14) Az EUMSZ 266. cikke előírja, hogy az intézmények kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Az intézmények igazgatási – így a dömpingellenes – eljárásokkal összefüggésben elfogadott aktusainak megsemmisítése esetén a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséből adódik, hogy a megsemmisített aktust új, a Bíróság által megállapított jogellenességet megszüntető aktussal kell felváltani ([12]).

(15) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a megsemmisített aktus felváltására irányuló eljárás folytatható attól a ponttól, amikor a jogellenesség bekövetkezett ([13]). Ez elsősorban azt jelenti, hogy abban az esetben, amikor igazgatási eljárást lezáró aktust semmisítenek meg, akkor e megsemmisítés nem feltétlenül érinti az előkészítő lépéseket, mint amilyen például a dömpingellenes eljárás megindítása. Amennyiben olyan rendeletet semmisítenek meg, amely végleges dömpingellenes intézkedések bevezetését írta elő, akkor az azzal jár, hogy a megsemmisítést követően a dömpingellenes eljárás – hacsak a jogellenesség nem a megindítási szakaszban következett be – továbbra is folyamatban van, mivel az eljárást lezáró aktus immár nem része az Unió jogrendjének ([14]).

(16) Eltekintve attól a ténytől, hogy az intézmények nem vizsgálták meg a mintába fel nem vett kínai és vietnami exportáló gyártók által benyújtott, piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeket, az 1472/2006/EK rendeletben és az 1294/2009/EU végrehajtási rendeletben foglalt minden egyéb ténymegállapítás érvényben marad.

(17) A jelenlegi ügyben a jogellenesség a megindítás után következett be. A Bizottság emiatt úgy határozott, hogy a jelenlegi, az ítéletek nyomán még mindig folyamatban lévő dömpingellenes eljárást a jogellenesség bekövetkeztének pontjától folytatja, és megvizsgálja, hogy piacgazdasági feltételek érvényesültek-e az érintett exportáló gyártók tekintetében 2004. április 1. és 2005. március 31. között, amely időtartam a vizsgálati időszakot jelentette (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A Bizottság adott esetben azt is megvizsgálta, hogy az 1225/2009/EK tanácsi rendelet ([15]) (a továbbiakban: módosítás előtti alaprendelet) 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az érintett exportáló gyártók egyéni elbánásra jogosultak-e ([16]).

(18) A Bizottság az (EU) 2016/1395 bizottsági végrehajtási rendelettel ([17]) ismételten kivetett egy végleges dömpingellenes vámot, valamint véglegesen beszedte a kivetett ideiglenes vámot azon Kínából származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik Clark és Puma általi behozatalára, melyeket azon tizenhárom kínai exportáló gyártó gyártott, melyek piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtottak be, de nem kerültek be a mintába.

(19) A Bizottság az (EU) 2016/1647 bizottsági végrehajtási rendelettel ([18]) ismételten kivetett egy végleges dömpingellenes vámot, valamint véglegesen beszedte a kivetett ideiglenes vámot a Vietnamból származó és bizonyos, piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet benyújtó, de a mintába fel nem vett vietnami exportáló gyártók által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik Clark, Puma és Timberland általi behozatalára.

(20) A Bizottság az (EU) 2016/1731 bizottsági végrehajtási rendelettel ([19]) ismételten kivetett egy végleges dömpingellenes vámot, valamint véglegesen beszedte a kivetett ideiglenes vámot a Kínai Népköztársaságból származó és a General Footwear Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik, valamint a Vietnamból származó és a Diamond Vietnam Co. Ltd és a Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd (a továbbiakban: Ty Hung Co. Ltd) – piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet benyújtó, de a mintába fel nem vett felek – által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik Puma és Timberland általi behozatalára.

(21) Az (EU) 2016/1395, az (EU) 2016/1647 és az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet érvényességét illetően a Puma és a Timberland keresetet nyújtott be a Törvényszéken a T-781/16. sz. *Puma és társai kontra Bizottság* ügyben, valamint a T-782/16. sz. *Timberland Europe kontra Bizottság* ügyben. Ezen túlmenően a Clark az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet érvényességét is megtámadta a Törvényszéken a T-790/16. sz. *C & J Clark International kontra Bizottság* és a T-861/16 sz. *C & J Clark International kontra Bizottság* ügyekben.

(22) A C-659/13. sz. *C & J Clark International Limited* és a C-34/14. sz. *Puma SE* egyesített ügyekben hozott – (12) preambulumbekezdésben említett – ítélet végrehajtására tekintettel a Bizottság elfogadta az (EU) 2016/223 végrehajtási rendeletet ([20]). Az említett rendelet 1. cikkében a Bizottság utasította a nemzeti vámhatóságokat az összes olyan importőri kérelem továbbítására, amelyet a Kínából és Vietnamból származó lábbelik behozatala után fizetett végleges dömpingellenes vámok visszatérítésére vonatkozóan nyújtottak be a Közösségi Vámkódex 236. cikke, valamint azon tény alapján, hogy mintába fel nem vett exportáló gyártó piacgazdasági elbánást vagy egyéni elbánást kérelmezett azon vizsgálat során, amely az 1472/2006/EK rendelet által bevezetett végleges intézkedéseket eredményezte (a továbbiakban: az eredeti vizsgálat). A Bizottság köteles értékelni a vonatkozó, piacgazdasági elbánás vagy egyéni elbánás iránt benyújtott kérelmet, és ismét kivetni a megfelelő vámtételt. A nemzeti vámhatóságok ez alapján hoznak a későbbiekben határozatot a dömpingellenes vámok visszatérítésére és elengedésére irányuló kérelemről.

(23) A Finanzgericht Düsseldorf 2016. május 9-én előzetes döntéshozatali kérelmet terjesztett elő az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet érvényességének tárgyában (C-256/16. sz. *Deichmann* ügy). Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére a Deichmann, németországi lábbeliimportőr és az illetékes nemzeti vámhatóság, a Hauptzollamt Duisburg közötti jogvita keretében került sor. A jogvita tárgyát a Deichmann által fizetett azon dömpingellenes vámok visszatérítése képezte, amelyek többek között a kínai beszállítójától – a piacgazdasági elbánást és egyéni elbánást kérelmező, mintába fel nem vett Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd-től – érkező lábbelibehozatalra vonatkoztak. Az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet érvényességére vonatkozó második előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az Egyesült Királyság elsőfokú közigazgatási döntőbíróságának adójogi tanácsa nyújtotta be 2016. november 28-án (C-612/16. sz. *C & J Clark International* ügy).

(24) Ezen túlmenően a francia vámhatóságok által az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet 1. cikkével összhangban benyújtott értesítést követően a Bizottság elemezte három kínai exportáló gyártó – a Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, a Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd és a Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd – piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmét.

(25) Fentiek eredményeképpen a Bizottság az (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelettel ([21]) ismételten kivetett egy végleges dömpingellenes vámot, valamint véglegesen beszedte a kivetett ideiglenes vámot azokra a Kínából származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára, amelyeket a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmet benyújtó, de a mintában nem szereplő három exportáló gyártó állított elő.

(26) 2016. július 12-én az egyesült királysági vámhatóságok bejelentést tettek a Bizottságnak az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet 1. cikkének megfelelően az uniós importőrök visszatérítés iránti kérelmeiről, és továbbították az alátámasztó okmányokat.

(27) 2016. július 13-án a belga vámhatóságok bejelentést tettek a Bizottságnak az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet 1. cikkének megfelelően az uniós importőrök visszatérítés iránti kérelmeiről, és továbbították az alátámasztó okmányokat.

(28) 2016. július 26-án a svéd vámhatóságok bejelentést tettek a Bizottságnak az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet 1. cikkének megfelelően az uniós importőrök visszatérítés iránti kérelmeiről, és továbbították az alátámasztó okmányokat.

(29) E bejelentések, amelyek e rendelet hatálya alá tartoznak, összesen kettőszáznegyvenhat vállalatot neveztek meg kínai és vietnami lábbelibeszállítóként.

(30) Közülük számos – mintegy egyszázhatvannyolc – vállalat (amelyek jegyzékét e rendelet III. melléklete tartalmazza) esetében a Bizottság nyilvántartásában nem szerepel adat arra vonatkozóan, hogy e vállalatok az eredeti vizsgálat során benyújtottak volna piacgazdasági elbánás vagy egyéni elbánás kérelmezésére szolgáló igénylőlapot. A bejelentés emellett olyan vállalatokat is magában foglalt, amelyeket nem érint a vizsgálat, például abból adódóan, hogy nem Kínában vagy Vietnamban találhatók, vagy mert kereskedelmi, illetve pusztán feldolgozást végző vállalatokként semmiképp sem jogosultak egyéni dömpingkülönbözetre. A III. mellékletben felsorolt vállalatok nem voltak képesek annak bizonyítására sem, hogy kapcsolatban állnak azon kínai vagy vietnami exportáló gyártók bármelyikével, amelyek az eredeti vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtottak be. Mindazonáltal amint az az alábbi (79) preambulumbekezdésben szerepel, a Bizottság elismeri, hogy azon importőrök közül, amelyek az érintett kereskedőktől lábbelit vásároltak, nem feltétlenül mindegyik volt tudatában annak, hogy köteles a Bizottság tudomására hozni azon exportáló gyártók nevét, amelyektől az említett kereskedők a számukra értékesített lábbelit vásárolták. A (79) preambulumbekezdés részletesebben kifejti továbbá, hogy a Bizottság ennek alapján miért döntött a III. mellékletben szereplő vállalatok vizsgálatának ideiglenes felfüggesztése mellett.

(31) A fennmaradó vállalatok közül huszat (az e rendelet IV. mellékletében felsorolt vállalatokat) már értékeltek egyedileg vagy valamely, a kínai vagy vietnami exportáló gyártók mintájába felvett vállalatcsoport részeként az eredeti vizsgálat keretében. Mivel e vállalatok egyike sem részesült egyedi vámtételben, a kínai exportáló gyártók esetében a Kínára vonatkozó 16,5 %-os vám, a vietnami exportáló gyártók esetében pedig a Vietnamra vonatkozó 10 %-os vám volt alkalmazandó. A (12) preambulumbekezdésben említett ítélet e vámtételeket nem érintette.

(32) A fennmaradó vállalatok közül harmincegyet (az e rendelet V. mellékletében felsorolt vállalatokat) már értékeltek egyedileg vagy valamely vállalatcsoport részeként a (12) preambulumbekezdésben említett ítélet végrehajtása keretében, nevezetesen a 2014/149/EU végrehajtási határozattal, illetve az (EU) 2016/1395, (EU) 2016/1647, (EU) 2016/1731 vagy (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelettel. Az értékelés kiterjedt arra a nyolc vállalatra is, amelyek tekintetében bejelentés érkezett a Bizottsághoz, és amelyeket a nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Sportszergyártók Szövetsége (Federation of the European Sporting Goods Industry, a továbbiakban: FESI) és a Footwear Coalition olyan vállatokként azonosított, mint amelyek kapcsolatban állnak a fent említett rendeletek valamelyike által korábban már értékelt valamely vállalattal vagy vállalatcsoporttal.

(33) A 2014/149/EU végrehajtási határozattal értékelt vállalatok vagy vállalatcsoportok esetében nem került sor dömpingellenes vám ismételt kivetésére – a (10) preambulumbekezdésben foglaltak szerint –, azon az alapon, hogy már megtörtént a vám visszatérítése e vállalatok részére, minek alapján azok jogosan várják el, hogy nem vetnek ki ismételten vámot velük szemben. Az (EU) 2016/1395, 2016/1647, 2016/1731, illetve 2016/2257 végrehajtási rendelettel értékelt vállalatokkal vagy vállalatcsoportokkal kapcsolatban álló uniós importőrök visszatérítés iránti kérelmei ezzel szemben nem teljesíthetők. Ennek oka, hogy ezek az importőrök teljesen más jogi helyzetben találhatók, mint a 2014/149/EU végrehajtási határozat által értékelt importőrök, azaz nem rendelkezhetnek jogos elvárásokkal.

(34) A nyilvánosságra hozatalt követően a FESI és a Footwear Coalition által benyújtott észrevételek nyomán egy, a Bizottság felé bejelentett kínai exportáló gyártó esetében megállapították, hogy az eredeti vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtott be, a mintában azonban nem szerepelt, és a (18)–(20) és (25) preambulumbekezdésben említett korábbi végrehajtási gyakorlatok során sem értékelték. Ugyanezek a felek négy másik olyan vállalatot is bejelentettek a Bizottságnak, amelyek kapcsolatban állnak kínai vagy vietnami exportáló gyártókkal és az eredeti vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtottak be, a mintában azonban nem szerepeltek, és a (18)–(20) és (25) preambulumbekezdésben említett korábbi végrehajtási gyakorlatok során sem értékelték azokat. Összesen tehát öt olyan (a VI. mellékletében felsorolt) vállalat van, amelyek – vagy valamely kapcsolt vállalkozásuk – piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmét a Bizottságnak értékelnie kell. Az értékelés nem végezhető el a jelenlegi végrehajtási gyakorlat időkeretén belül, így tehát egy későbbi végrehajtási gyakorlat tárgyát képezi majd. Az érintett vállalatok uniós importőrei (melyek listáját e rendelet VI. melléklete tartalmazza) által benyújtott visszatérítés iránti kérelmek értékelését a Bizottság ezért ideiglenesen felfüggeszti mindaddig, amíg nem ismeretes az érintett kínai és/vagy vietnami beszállítók piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeinek értékelési eredménye.

(35) Végül a nyilvánosságra hozatalt követően ugyanezek a felek azt állították, hogy a III. mellékletben felsorolt hat vállalat kapcsolatban állt egy olyan vállalattal vagy vállalatcsoporttal, amelyet az előző végrehajtási gyakorlat során már értékeltek, ezért azokat ennek megfelelően kell kezelni. Mindazonáltal a vizsgálati anyagban található bizonyíték nem támasztja alá ezt az állítást, amelyet semmilyen más egyéb bizonyíték sem erősít meg. A Bizottság ezért ezt az állítást elutasította.

(36) A fennmaradó tizenkilenc vállalat olyan kínai vagy vietnami exportáló gyártó, amelyeket az eredeti vizsgálat során nem vettek fel a mintába, és amelyek benyújtottak piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás kérelmezésére szolgáló igénylőlapot. A Bizottság következésképp értékelte e vállalatok piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeit. Az értékelés kiterjedt két olyan vállalatra is, amelyek tekintetében bejelentés érkezett a Bizottsághoz és amelyek a FESI és a Footwear Coalition nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott állításai szerint olyan vállalatok, amelyek kapcsolatban állnak egy, a jelenlegi értékelés tárgyát képező kínai exportáló gyártóval.

(37) Összegezve, a Bizottság e rendeletben a következő vállalatok piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeit értékelte: Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu LEADER Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd és Dongguan Texas Shoes Limited Co.

B. **A BÍRÓSÁG KÍNÁBÓL ÉRKEZŐ BEHOZATALRA VONATKOZÓ C-659/13. ÉS C-34/14. SZ. EGYESÍTETT ÜGYEKBEN HOZOTT ÍTÉLETÉNEK VÉGREHAJTÁSA**

(38) A Bizottságnak lehetősége van arra, hogy a vitatott rendeletnek csak azon aspektusait helyesbítse, amelyek a szóban forgó rendelet megsemmisítéséhez vezettek, és változatlanul hagyja az értékelésnek az ítélet által nem érintett részeit ([22]).

(39) E rendelet a vitatott rendelet azon aspektusainak helyesbítésére irányul, amelyekről megállapítást nyert, hogy nem állnak összhangban az alaprendelettel, és ezáltal a (37) preambulumbekezdésben említett exportáló gyártókat érintő részében történő érvénytelenítés kinyilvánításához vezettek.

(40) A vitatott rendelet és az 1294/2009 végrehajtási rendelet összes többi ténymegállapítása, amelyeket a Bíróság nem nyilvánított érvénytelennek, továbbra is érvényes marad, és beillesztésre kerül e rendeletbe.

(41) Az alábbi preambulumbekezdések ezért a Bíróság ítéleteiben foglaltak teljesítéséhez szükséges új értékelésre korlátozódnak.

(42) A Bizottság megvizsgálta, hogy piacgazdasági elbánás vagy egyéni elbánás vonatkozott-e a (37) preambulumbekezdésben említett, a vizsgálati időszak tekintetében piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet benyújtó exportáló gyártókra (a továbbiakban: érintett exportáló gyártók). E meghatározás célja, hogy a Bizottság meggyőződjön arról, milyen mértékben jogosultak az érintett importőrök az e beszállítók kivitelére fizetett dömpingellenes vámok tekintetében fizetett dömpingellenes vám visszatérítésének átvételére.

(43) Amennyiben az elemzésből az derül ki, hogy azokat az érintett exportáló gyártókat, amelyek kivitele az érintett importőrök által fizetett dömpingellenes vám hatálya alá tartozott, piacgazdasági elbánásban kellett volna részesíteni, úgy az adott exportáló gyártó számára egyedi vámtételt kellene meghatározni, és a vám visszatérítését a befizetett vám és az egyedi vámtétel közötti különbözetnek megfelelő összegre – azaz Kínából származó

behozatal esetén a 16,5 % és az egyetlen piacgazdasági elbánásban részesülő, mintába felvett exportáló vállalatra kivetett 9,7 %-os vám közötti különbözet összegére, Vietnamból származó behozatal esetén pedig a 10 % és (ha van ilyen) az érintett exportáló gyártóra vonatkozó egyedi vámtétel közötti különbözet összegére – kellene korlátozni.

(44) Amennyiben az elemzésből az derül ki, hogy egyéni elbánásban kellett volna részesíteni azt az exportáló gyártót, amelytől megtagadták a piacgazdasági elbánást, úgy az érintett exportáló gyártó számára egyedi vámtételt kellene meghatározni, és a vám visszatérítését a befizetett, nevezetesen Kínából származó behozatal esetében a 16,5 %-os vám, Vietnamból származó behozatal esetében pedig (ha van ilyen) a 10 % és az érintett exportáló gyártóra vonatkozó egyedi vámtétel közötti különbözet összegére kellene korlátozni.

(45) Amennyiben azonban az ilyen piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek elemzéséből az derül ki, hogy mindkét kérelmet el kell utasítani, úgy a dömpingellenes vámok visszatérítését nem lehet elrendelni.

(46) Amint azt a (12) preambulumbekezdés is tárgyalja, a Bíróság az egyes lábbelik bizonyos kínai és vietnami exportáló gyártóktól érkező kivitele tekintetében megsemmisítette a vitatott rendeletet és az 1294/2009/EU végrehajtási rendeletet, amennyiben a Bizottság nem vizsgálta meg az ezen exportáló gyártók által benyújtott piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeket.

(47) A Bizottság ennélfogva megvizsgálta az érintett exportáló gyártók piacgazdasági elbánásra és egyéni elbánásra vonatkozó kérelmeit a kiviteleikre alkalmazandó vámtétel meghatározása érdekében. Az értékelés során bebizonyosodott, hogy a szolgáltatott információk nem bizonyítják, hogy az érintett exportáló gyártók piacgazdasági feltételek alapján működtek vagy egyéni elbánásra voltak jogosultak (a részletes magyarázatot lásd a (48) és az azt követő preambulumbekezdésekben).

1. **A piacgazdasági elbánás iránti kérelmek vizsgálata**

(48) Hangsúlyozni kell, hogy a bizonyítási teher az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piacgazdasági elbánást kérelmezni kívánó gyártóra hárul. Ezzel összefüggésben a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése előírja, hogy az e gyártó által benyújtott kérelemnek elegendő, az említett rendelkezésben meghatározott bizonyítékkal kell szolgálnia arról, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik. Ennek megfelelően nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg a szóban forgó státus megadásához előírt feltételeknek. Az uniós intézményeknek ellenben mérlegelniük kell azt, hogy az érintett gyártó által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak igazolására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése által a piacgazdasági elbánás megadása tekintetében előírt kritériumok teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ezt az értékelést valamely nyilvánvaló hiba nem érvényteleníti-e (a C-249/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 32. pontja és a C-247/10. P. sz. ügyben hozott ítélet 24. pontja).

(49) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározottak szerint az e cikkben felsorolt mind az öt kritériumnak teljesülnie kell ahhoz, hogy egy exportáló gyártó piacgazdasági elbánásban részesülhessen. Ennélfogva a Bizottság úgy vélte, hogy legalább egy kritériumnak való meg nem felelés elegendő volt a piacgazdasági elbánás iránti kérelem elutasításához.

(50) Az érintett exportáló gyártók egyike sem tudta bizonyítani, hogy megfelelt volna az 1. kritériumnak (a vállalkozás döntései). Konkrétabban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett exportáló gyártók többsége (a 7., 11., 12., 13., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. és 25. sz. vállalat) ([23]) nem tudta szabadon meghatározni a belföldi és az exportpiacra szánt értékesítési mennyiségeit. Ezzel összefüggésben a Bizottság megállapította, hogy előfordultak korlátozások a kibocsátást illetően és/vagy a konkrét (belföldi és export-) piacokra vihető értékesítési mennyiségek tekintetében. Továbbá az érintett exportáló gyártók (a 8., 9., 10. és 15. sz. vállalat) nem szolgáltattak lényegi és teljes körű információt (többek között pl. a vállalati struktúrára és tőkére vonatkozó bizonyítékot, a vállalati döntéshozatalra vonatkozó bizonyítékot vagy magyarázatot) annak igazolása érdekében, hogy vállalkozásuk döntései jelentős állami beavatkozás nélkül a piaci fejlemények figyelembevételével születtek.

(51) A 2. kritérium (könyvelés) tekintetében a 8., 10., 13., 14., 15., 16., 17., 19., 20., 21., 24. és 25. sz. vállalat emellett nem tudta bizonyítani, hogy olyan könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek. Különösen a piacgazdasági elbánás iránti kérelmek értékelése során fény derült arra, hogy ezek a vállalatok vagy nem bocsátottak a Bizottság rendelkezésére független könyvvizsgálói véleményt/jelentést, vagy a könyvelésüket nem vetették könyvvizsgálat alá, vagy a mérlegük és eredménykimutatásuk több tételére vonatkozóan hiányzott a magyarázó feljegyzés.

(52) A 3. kritérium tekintetében (eszközök és áthozott torzulások) a 7., 8., 9., 10., 11., 13., 15., 16., 17., 18., 19., 22., 23. és 25. sz. vállalat nem tudta bebizonyítani, hogy a nem piacgazdasági rendszerből nem maradtak fenn torzulások. Ezek a vállalatok nem szolgáltattak lényegi és teljes körű információt többek között a vállalat tulajdonában lévő eszközökről, valamint a földhasználati jog feltételeiről és értékéről.

(53) Végül a (49) preambulumbekezdésben meghatározott okokra tekintettel a Bizottság a 4. (csőd és tulajdonjogok) és 5. kritériumot (árfolyam-átváltás) egyik érintett exportáló gyártó tekintetében sem vizsgálta. A Bizottság tájékoztatta az érintett exportáló gyártókat a piacgazdasági elbánással kapcsolatos megállapításairól, és felkérte azokat az észrevételeik benyújtására. Nem érkezett észrevétel.

2. **Az egyéni elbánás iránti kérelmek vizsgálata**

(54) A módosítás előtti alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy amennyiben ugyanazon rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, mindenféleképpen egyedi vámtételt kell megállapítani az olyan exportőr esetén, amely bizonyítani tudja, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott követelménynek megfelel.

(55) A (48) preambulumbekezdésben említettek szerint hangsúlyozni kell, hogy a bizonyítási teher a módosítás előtti alaprendelet 9. cikke (5) bekezdése alapján egyéni elbánást kérelmezni kívánó gyártóra hárul. Ebből a célból a 9. cikk (5) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy a kérelmet megfelelően alá kell támasztani. Ilyenformán nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy az exportőr nem felel meg a szóban forgó státus megadásához előírt feltételeknek. Az uniós intézményeknek ellenben mérlegelniük kell azt, hogy az érintett exportőr által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak igazolására, hogy a módosítás előtti alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése által az egyéni elbánás megadása tekintetében előírt feltételek teljesülnek.

(56) A módosítás előtti alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az egyéni elbánás megadása érdekében az exportőröknek megfelelően alátámasztott kérelem alapján bizonyítaniuk kell, hogy az abban felsorolt öt kritérium mindegyike teljesül. A Bizottság ezért úgy vélte, hogy legalább egy kritériumnak való meg nem felelés elegendő volt az egyéni elbánás iránti kérelem elutasításához.

(57) Az öt kritérium a következő:

(1) ha teljes mértékben vagy részben külföldi tulajdonban lévő vállalkozásról vagy vegyes vállalatról van szó, az exportőrök tőkét és nyereséget szabadon hazautalhatnak;

(2) az exportárakat és exportmennyiségeket, valamint az értékesítési feltételeket szabadon határozzák meg;

(3) a részvények többsége magánszemélyek tulajdonában áll; azok az állami tisztviselők, akik az igazgatótanácsban foglalnak helyet, vagy kulcsfontosságú vezetői pozíciót töltenek be, kisebbségben vannak, illetve bizonyítani kell, hogy a vállalat kellőképpen független az állami befolyástól;

(4) az árfolyamok átváltása piaci árfolyamon történik; valamint

(5) az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását olyan esetben, amikor egyedi exportőrökre eltérő vámtételeket határoznak meg.

(58) Mind a tizenkilenc érintett, piacgazdasági elbánásért folyamodó exportáló gyártó egyúttal egyéni elbánást is kérelmezett arra az esetre, ha az előbbit nem adják meg számukra. A Bizottság ezért minden egyes érintett exportáló gyártó egyéni elbánás iránti kérelmét is értékelte.

(59) Az 1. kritérium (a tőke és a nyereség hazatelepítése) tekintetében a 9. és a 20. sz. vállalat nem tudta bizonyítékokkal alátámasztani, hogy szabadon hazatelepíthetik a tőkét és a nyereséget, így tehát nem bizonyították e kritérium teljesülését.

(60) Ami a 2. kritériumot (az exportértékesítések és -árak szabadon történő meghatározása) illeti, a Bizottság megítélése szerint a 7., 8., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23. és 24. sz. vállalat nem bizonyította, hogy például az exportárakkal és exportmennyiségekkel, valamint az értékesítési feltételekkel kapcsolatos vállalati döntéseket szabadon hozzák meg piaci jelzések alapján, mivel a megvizsgált bizonyítékok – köztük az alapszabály vagy a működési engedély – a lábbeli termelésének és/vagy bizonyos piacokon az értékesítési mennyiségének korlátozására utaltak.

(61) A 3. kritérium (a vállalat – azaz a kulcsfontosságú vezetés és részvények – megfelelően független az állami befolyástól) tekintetében a 7., 8., 9., 10., 13., 15., 16., 17., 18., 19., 22., 23. és 25. sz. vállalat nem nyújtotta be az annak alátámasztásához szükséges információkat, hogy kellőképpen függetlenek az állami befolyástól. Nevezetesen nem nyújtottak be információkat többek között arra nézve, hogy a földhasználati jogot milyen módon és milyen feltételek mellett ruházták át e vállalatokra.

(62) Ezenfelül a 8., 10., 17., 18. és 25. sz. vállalat nem volt képes bizonyítani az 5. kritériumnak (kijátszás) való megfelelését sem, tekintettel arra, hogy nem szolgáltattak információkat a vállalaton belüli döntéshozatal módjára vonatkozóan.

(63) Végül az (56) preambulumbekezdésben meghatározott okokra tekintettel a Bizottság a 4. kritériumot (az árfolyamok átváltása piaci árfolyamon történik) egyik érintett exportáló gyártó tekintetében sem vizsgálta.

(64) Az érintett tizenkilenc exportáló gyártó egyike sem teljesítette az összes, a módosítás előtti alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésében meghatározott feltételeket, ezért a Bizottság az egyéni elbánást mindegyiküktől megtagadta. A Bizottság ennek megfelelően tájékoztatta az érintett exportáló gyártókat, és felkérte azokat az észrevételeik benyújtására. Nem érkezett észrevétel.

(65) A tizenkilenc érintett exportáló gyártó által bonyolított kivitelre ezért a Kína esetében alkalmazandó 16,5 %-os, illetve a Vietnam esetében alkalmazandó 10 %-os maradék dömpingellenes vámot kell kivetni az 1472/2006/EK rendelet alkalmazási időszakára vonatkozóan. A rendelet alkalmazási időszaka eredetileg a 2006. október 7-től 2008. október 7-ig tartó időtartamot ölelte fel. A hatályvesztési felülvizsgálat megindítását követően 2009. december 30-án ezt az időszakot 2011. március 31-ig meghosszabbították. Az ítéletek által megállapított jogellenesség abban áll, hogy az uniós intézmények nem állapították meg, hogy az érintett exportáló gyártók által előállított termékekre vonatkozóan a maradékvámot vagy pedig egyedi vámtételt kell-e alkalmazni. A Bíróság által megállapított jogellenesség nem jelent jogalapot arra, hogy az érintett exportáló gyártók által előállított termékek után egyáltalán ne kelljen dömpingellenes vámot fizetni. A Bíróság által megállapított jogellenesség jogorvoslatára szolgáló új aktusnak ezért kizárólag az alkalmazandó dömpingellenes vámtételt kell újra felmérnie, és nem kell magukat az intézkedéseket értékelnie.

(66) mivel megállapítást nyert, hogy az érintett exportáló gyártók esetében a vitatott rendelettel és az 1294/2009/EU végrehajtási rendelettel eredetileg kivetett vám mértékével azonos, Kínára, illetve Vietnamra alkalmazandó maradékvámot kell ismét kivetni, nem szükséges a 388/2008/EK rendelet módosítása. Utóbbi rendelet továbbra is érvényben marad.

C. **KÖVETKEZTETÉSEK**

(67) A benyújtott észrevételek figyelembevételével és azok vizsgálata után megállapítást nyert, hogy a Kína és Vietnam esetében alkalmazandó 16,5 %-os, illetve 10 %-os maradék dömpingellenes vámot kell ismét kivetni a vitatott rendelet alkalmazási időszakára vonatkozóan.

D. **NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL**

(68) Az érintett exportáló gyártók és az összes jelentkező fél tájékoztatást kapott azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a tizenkilenc érintett exportáló gyártó kivitelére alkalmazandó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetését javasolták. A nyilvánosságra hozatalt követően a feleknek egy határidőt adtak meg, amely alatt benyújthatják az állásfoglalásukat.

E. **AZ ÉRDEKELT FELEK NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALT KÖVETŐEN TETT ÉSZREVÉTELEI**

(69) A Bizottság a nyilvánosságra hozatalt követően i. a FESI és a Footwear Coalition ([24]) – az uniós lábbeliimportőrök képviseletében –, valamint ii. egy uniós lábbeliimportőr, a Cortina NV (a továbbiakban: Cortina) nevében kapott észrevételeket.

(70) A nyilvánosságra hozatal kapcsán tett észrevételeikben a FESI és a Footwear Coalition először is megjegyezte, hogy a jelenlegi végrehajtás ugyanazon jogalapokra és indokokra épül, mint a Bizottság ugyanezen végrehajtási eljárással összefüggésben elfogadott korábbi végrehajtási rendeletei, vagyis az (EU) 2016/1395, az (EU) 2016/1647, az (EU) 2016/1731 és az (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelet. A nyilvánosságra hozatalra adott válaszukban ezért megemlítették, illetve hivatkozásként szerepeltették a fenti rendeletek kapcsán 2015. december 16-án, 2016. június 6-án, 2016. június 16-án és 2016. augusztus 11-én benyújtott észrevételeiket, amely észrevételeket és állításokat azonban nem fejtettek ki részletesen.

(71) Ezen észrevételekre válaszul a Bizottság az (EU) 2016/1395, az (EU) 2016/1647, az (EU) 2016/1731 és az (EU) 2016/2257 végrehajtási rendeletre hivatkozik, amelyek a FESI és a Footwear Coalition jelenlegi végrehajtás keretében tett összes észrevételét figyelembe vették. Mivel a FESI és a Footwear Coalition további részletekkel nem szolgált érveiket illetően, a Bizottság úgy véli, hogy ezeket a nevezett rendeletekben maradéktalanul megválaszolta, és az e rendeletekben levont, idevágó következetések megerősítést nyernek.

(72) A FESI és a Footwear Coalition továbbá észrevételeket tett, amelyekkel az alábbiakban részletesen foglalkozunk.

A III. mellékletben felsorolt vállalatok jogállása

(73) A FESI és a Footwear Coalition állítása szerint a Bizottság által a III. mellékletben felsorolt vállalatok tekintetében alkalmazott megközelítés jogellenes. Így azáltal, hogy a III. mellékletben olyan vállalatokat sorolt fel, amelyek kapcsolatban álltak az (EU) 2016/1395, az (EU) 2016/1647, az (EU) 2016/1731 vagy az (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelettel összefüggésben már értékelt vállalatokkal, a Bizottság megsértette az „egyetlen gazdasági egység" elvét, amelyet mindazonáltal az eredeti vizsgálat során alkalmazott. Ezen túlmenően az ilyen megközelítés jogi következetlenségekhez vezetne, mivel a Bizottság az említett rendeletek útján ismételten dömpingellenes vámokat vetett ki ezekre a vállalatokra, miközben a III. mellékletben ugyanezek a vállalatok olyan vállalatokként szerepelnek, amelyek látszólag nem nyújtottak be piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet az eredeti vizsgálat során.

(74) Ami a független kereskedőket illeti, mivel az esetükben nem állt fenn arra vonatkozó jogi követelmény, hogy az eredeti vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtsanak be, a független kereskedőket semmi esetre nem kellene belefoglalni a III. mellékletbe.

(75) Végül a kínai vagy vietnami beszállítókkal kapcsolatban álló olyan vállalatok tekintetében, amelyek az eredeti vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtottak be, de kérelmüket még a (63) preambulumbekezdésben hivatkozott rendeletek egyikében sem értékelték a (12) preambulumbekezdésben említett ítéletek végrehajtásával összefüggésben, a FESI és a Footwear Coalition érvelése szerint ezeket a vállalatokat nem kellene belefoglalni a III. mellékletbe. Utóbbiak különösen azt állították, hogy az ilyen megközelítés nem tenné lehetővé, hogy a Bizottság a jövőben értékelje az azokkal kapcsolatban álló kínai vagy vietnami beszállítók piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeit. Ugyanezek a felek azt állították továbbá, hogy a Bizottságnak kötelessége lenne azonosítani a vállalatok nemzeti vámhatóságok által szolgáltatott listái alapján azokat a vállalatokat/kereskedőket, amelyek ugyanazon vállalatcsoporthoz tartoznak, és megállapítani, hogy azok adott esetben olyan kínai vagy vietnami exportáló gyártók részét képezik-e, amelyek az eredeti vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtottak be, a mintában azonban nem szerepeltek. Máskülönben a Bizottság lehetetlen bizonyítási terhet róna az érdekelt felekre.

(76) A (34) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a nyilvánosságra hozatalt követően a FESI és a Footwear Coalition csakugyan azonosított olyan vállalatokat, amelyek kapcsolatban álltak olyan kínai vagy vietnami exportáló gyártókkal, amelyek az eredeti vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtottak be, a mintában azonban nem szerepeltek, és a (18)–(20) és (25) preambulumbekezdésben említett korábbi végrehajtási gyakorlatok során sem értékelték azokat. Az ügyiratban szereplő információk megerősítették az említett érdekelt felek által kapott információkat, miszerint e vállalatok piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeit értékelni fogják. Az értékelés eredménye külön jogi aktus tárgyát képezi majd. Az e vállalatokra vonatkozó kérelemnek tehát a Bizottság helyt adott, és azok nem szerepelnek a III. mellékletben.

(77) Azon (kínai vagy vietnami beszállítókkal kapcsolatban álló vagy azoktól független) kereskedők tekintetében, amelyek a kifizetett vámtételek visszatérítését kérték, a Bizottság megítélése szerint a bizonyítási teher az említett kereskedőkre hárul.

(78) Mindazonáltal a III. mellékletben szereplő kereskedők egyike sem szolgáltatott információkat vagy bizonyítékokat a kínai vagy vietnami beszállítóira vonatkozóan (a (76) preambulumbekezdésben említettek kivételével).

(79) Mindazonáltal a Bizottság elismeri, hogy azon importőrök közül, amelyek az érintett kereskedőktől lábbelit vásároltak, nem feltétlenül mindegyik volt tudatában annak, hogy köteles a Bizottság tudomására hozni azon exportáló gyártók nevét, amelyektől az említett kereskedők a számukra értékesített lábbelit vásárolták. Ezért a Bizottság a védelemhez való joguk maradéktalan tiszteletben tartásának biztosítása érdekében úgy határozott, hogy kifejezetten ezzel a céllal felveszi a kapcsolatot a szóban forgó importőrökkel, és tájékoztatja azokat a helyzetről, illetve a rájuk háruló bizonyítási teherről. Az e határozat végrehajtásához szükséges idő biztosítása érdekében a Bizottság ideiglenesen felfüggeszti a III. mellékletben szereplő vállalatok vizsgálatát mindaddig, amíg sikerül valamennyi érintett importőrrel kapcsolatba lépnie, kellő időt biztosítva számukra a válaszlépésekhez.

A piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek elbírálására rendelkezésre álló nyolc hónapos időkeret vagy azon a napon kezdődik, amikor az importőr közli a Bizottsággal az érintett exportáló gyártók nevét és címét, vagy pedig amennyiben a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem érkezik válasz, az említett határidő lejártának időpontjában.

A folyamatban lévő végrehajtási gyakorlat felfüggesztése

(80) A FESI és a Footwear Coalition továbbá azt állította, hogy a jogbiztonság érdekében egészen addig, amíg a Bíróság nem határoz az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet (23) preambulumbekezdésben említett érvényességére, az (EU 2016/1647 végrehajtási rendelet (19) preambulumbekezdésben említett érvényességére, valamint az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet (20) preambulumbekezdésben említett érvényességére vonatkozó folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárásban, a Bizottságnak tartózkodnia kellene attól, hogy a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott bírósági ítélet végrehajtásával összefüggésben további jogi aktusokat fogadjon el és hirdessen ki. Ezzel összefüggésben úgy érveltek, hogy az EUMSZ 278. cikke – mivel az intézmények által elfogadott jogi aktusokkal szembeni jogi lépéseknek nincs felfüggesztő hatályuk – a jelen ügyben nem alkalmazandó, tekintettel arra, hogy a benyújtott kérelem nem az (EU) 2016/223 végrehajtási rendelet hatályának felfüggesztésére irányul, hanem arra, hogy a Bizottság tartózkodjék olyan további rendeletek elfogadásától, amelyek tárgya a Kínából és Vietnamból érkező lábbeli-behozatalokat érintő dömpingellenes vám ismételt kivetése. Ugyanezen okokból az említett felek azt állították, hogy a *Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana* ügyben hozott ítéletek jogi szempontból nem tekinthetők megfelelő referenciának.

(81) Az EUMSZ 278. cikkét és a *Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana* ügyben hozott ítéleteket illetően a Bizottság egyetért a FESI-vel és a Footwear Coalition-nel abban, hogy az ítélkezési gyakorlat nem alkalmazható annak eldöntésére, hogy a Bíróság C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletének végrehajtását fel kell-e függeszteni vagy sem. Mindazonáltal a Bizottság úgy véli, hogy kötelessége a szóban forgó ítéletet észszerű időkereten belül végrehajtani, és hogy az ezen ítélet végrehajtására irányuló korábbi jogi aktusokra vonatkozó folyamatban lévő eljárások nem jelentenek jogos indokot arra, hogy az ítélet végrehajtását ne véglegesítse. Véleménye szerint ha így járna el, azzal megfosztaná a FESI-től és a Footwear Coalition-től eltérő érdekelt feleket attól a lehetőségtől, hogy gyakorolják jogaikat a közigazgatási eljárás során, illetve egy esetleges bírósági eljárás során.

(82) Az (EU) 2016/1647 és az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet érvényessége tekintetében a FESI és a Footwear Coalition azt állította, hogy mivel az utóbbi rendelet és a Kínából és Vietnamból érkező lábbeli-behozatalokat érintő végleges dömpingellenes vámok ismételt kivetésére irányuló bármely új rendelet egyazon jogalappal rendelkezik és a Bizottság részéről azonos megközelítésen és érvelésen alapul, az (EU) 2016/1647 és az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet érvénytelenítése azt eredményezné, hogy bármely hasonló jövőbeni rendelet is érvénytelenné válna. A Bizottság megközelítése ezért nem tükrözi a jóhiszeműségre való törekvést a (12) preambulumbekezdésben hivatkozott C-659/13. sz. *C & J Clark International* és C-34/14. sz. *Puma* egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtását illetően.

(83) Végül a FESI és a Footwear Coalition érvelése szerint a fenti ítélet végrehajtása semmilyen, a Bíróság által előírt határidőhöz nem kötött és kedvezőtlen hatást gyakorolna az uniós importőrökre, másfelől pedig semmiféle pénzügyi előnyt nem jelentene az Unó számára. Fenti okokból a Bizottságnak tartózkodnia kellene az ítélet végrehajtásától mindaddig, amíg a (80) preambulumbekezdésben hivatkozott bírósági ügyek le nem zárulnak.

(84) A Bizottság a fenti (81) preambulumbekezdésben kifejtett okokra hivatkozik.

Eljárási követelmények a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelése során

(85) A FESI és a Footwear Coalition állítása szerint a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelése során a bizonyítási teher a Bizottságra hárul, mivel a kínai és vietnami exportáló gyártók mentesültek a tehertől azáltal, hogy a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeiket az eredeti vizsgálat során nyújtották be. A FESI és a Footwear Coalition állítása szerint ugyanazokat az eljárási jogokat kellett volna biztosítani a jelenlegi végrehajtásban érintett exportáló gyártóknak, mint amelyekben az eredeti vizsgálat során a mintába felvett exportáló gyártókat részesítették. A FESI és a Footwear Coalition különösen azzal érvelt, hogy a Bizottság mindössze elméleti elemzést folytatott, helyszíni ellenőrző látogatásokra nem került sor, és a kínai és vietnami exportáló gyártóknak nem biztosítottak semmilyen lehetőséget piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik kapcsán a hiánypótlásra.

(86) A FESI és a Footwear Coalition azt is nehezményezte, hogy a jelen végrehajtásban érintett exportáló gyártóknak nem a standard dömpingellenes vizsgálatokban alkalmazottakkal azonos eljárási garanciákat biztosítottak, hanem esetükben szigorúbb normákat alkalmaztak. A FESI és a Footwear Coalition szerint a Bizottság nem vette figyelembe a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeknek az eredeti vizsgálat során történt benyújtása és azok értékelése közötti időbeli különbséget. Továbbá, az exportáló gyártóknak az eredeti vizsgálat idején a megszokott 21 nap helyett mindössze 15 nap állt a rendelkezésükre a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik kitöltéséhez.

(87) Fentiek alapján a FESI és a Footwear Coalition azt állította, hogy a Bizottság ezáltal megsértette azt az alapvető jogi elvet, amelynek értelmében az érdekelt feleknek lehetőséget kell biztosítani az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkében és az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében foglalt védelemhez való joguk maradéktalan gyakorlására. Ennek megfelelően az említett felek érvelése szerint a Bizottság azáltal, hogy nem biztosított lehetőséget az exportáló gyártók számára a hiányzó információk pótlására, a hatáskörével visszaélve ténylegesen megfordította a bizonyítási terhet a végrehajtási szakaszban.

(88) Végül a FESI és a Footwear Coalition azt állította továbbá, hogy ez a megközelítés hátrányos megkülönböztetést jelentene az eredeti vizsgálat során a mintába felvett kínai és a vietnami exportáló gyártókra nézve, ugyanakkor azokra a nem piacgazdasággal rendelkező országokban tevékenykedő exportáló gyártókra nézve is, amelyekkel szemben már dömpingellenes vizsgálat indult, és azok a vizsgálat során piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet nyújtottak be. Így a jelenlegi végrehajtás által érintett kínai és vietnami vállalatokra nem vonatkozhat ugyanolyan információszolgáltatási küszöbérték, mint amelyet a rendes 15 hónapos vizsgálat során alkalmaznak, és azok nem vonhatók szigorúbb eljárási szabályok alá.

(89) Emellett a FESI és a Footwear Coalition azt is állította, hogy a Bizottság az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésében foglalt de facto rendelkezésre álló tényeket alkalmazta, de ő maga nem tartotta be az alaprendelet 18. cikke (4) bekezdésében előírt eljárási szabályokat.

(90) A Bizottság hangsúlyozza, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a bizonyítási teher az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piacgazdasági elbánást/egyéni elbánást kérelmezni kívánó gyártóra hárul. Ezzel összefüggésben a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése előírja, hogy az e gyártó által benyújtott kérelemnek elegendő, az említett rendelkezésben meghatározott bizonyítékkal kell szolgálnia arról, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik. Ennek megfelelően, ahogy azt a bírósági ítéletek is kimondják a *Brosmann*- és *Aokang*-ügyekben, nem az intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg a szóban forgó státus megadásához előírt feltételeknek. A Bizottságnak ellenben mérlegelnie kell, hogy az érintett gyártó által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak igazolására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése által a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás megadása tekintetében előírt kritériumok teljesülnek (lásd a (48) preambulumbekezdést). Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság nem köteles felkérni az exportáló gyártókat piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik kiegészítésére. A Bizottság az exportáló gyártó által benyújtott információkra támaszkodva végezheti el az értékelését.

(91) Azt az állítást illetően, miszerint mindössze elméleti elemzésre került sor, a Bizottság megjegyzi, hogy az elméleti elemzés egy olyan eljárás, amelynek során a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeket az exportáló gyártó által benyújtott dokumentumok alapján elemzik. A Bizottság valamennyi piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet elméleti elemzésnek veti alá. Ezenfelül a Bizottság dönthet úgy, hogy helyszíni ellenőrző látogatást végez. A helyszíni ellenőrző látogatás elvégzése azonban nem követelmény, és ilyenre nem is kerül sor minden egyes piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelem esetében. A helyszíni ellenőrző látogatás célja – amennyiben ilyenre sor kerül – általában az intézmények bizonyos előzetes értékelésének megerősítése, valamint az érintett exportáló gyártó által szolgáltatott információk hitelességének ellenőrzése. Más szóval amennyiben az exportáló gyártó által benyújtott bizonyítékok egyértelműen azt igazolják, hogy a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás nem indokolt, a kiegészítő és opcionális jelleggel végezhető helyszíni ellenőrző látogatásra rendszerint nem kerül sor. A Bizottság feladata annak mérlegelése, hogy helyénvaló-e helyszíni ellenőrző látogatás lefolytatása ([25]). Ugyancsak ezen intézmény hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelem formanyomtatványában szereplő információk ellenőrzését milyen módon hajtja végre. Így amennyiben a Bizottság – a jelen ügyhöz hasonlóan – elméleti elemzés alapján úgy ítéli meg, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésére a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelem elbírálásához, a helyszíni ellenőrző látogatás nem szükséges és nem rendelhető el.

(92) Azon állítást illetően, miszerint a Bizottság azzal kapcsolatos döntése, hogy nem küld hiánypótlásra felszólító levelet, nem tartotta megfelelően tiszteletben a védelemhez való jogot, a Bizottság mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy a védelemhez való jog alanyi jognak minősül, és a FESI és a Footwear Coalition nem támaszkodhat más vállalatok alanyi jogának megsértésére. Másodsorban a Bizottság vitatja azt az állítást, miszerint a Bizottság által alkalmazott gyakorlat szerint amikor pusztán elméleti elemzést hajt végre, akkor kiterjedt információcserére és részletes hiánypótlási folyamatra kerül sor, a helyszíni ellenőrző látogatással kiegészített elméleti elemzés esetében azonban nem. A FESI és a Footwear Coalition nem tudta bizonyítékokkal alátámasztani ennek ellenkezőjét.

(93) A FESI és a Footwear Coalition megkülönböztetésre vonatkozó észrevételei úgyszintén megalapozatlanok, ezért azokat a Bizottság elutasítja. A Bizottság emlékeztet arra, hogy sérül az egyenlő bánásmód elve, ha az uniós intézmények hasonló ügyeket különbözőképpen kezelnek, ami egyes piaci szereplőknek másokhoz képest hátrányt okoz anélkül, hogy ezt a bánásmódbeli eltérést lényeges és objektív különbségek megléte indokolná ([26]). Márpedig a Bizottság éppen nem így jár el: azáltal, hogy a mintában nem szereplő kínai és vietnami exportáló gyártóktól megköveteli, hogy nyújtsanak be piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmet újraértékelés céljából, ezeknek a korábban a mintába fel nem vett exportáló gyártóknak és az eredeti vizsgálat során a mintába

felvett exportáló gyártóknak azonos feltételeket biztosít. Ezen túlmenően mivel az alaprendelet nem állapít meg minimális időkeretet e tekintetben, mindaddig, amíg az e célra biztosított időkeret észszerű és a felek számára megfelelően lehetővé teszi a szükséges információk összegyűjtését (vagy ismételt összegyűjtését) és egyszersmind a védelemhez való joguk is biztosított, nem beszélhetünk megkülönböztetésről.

(94) Ami az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését illeti, a Bizottság a jelenlegi ügyben nem utasította vissza, hanem elfogadta az érintett exportáló gyártók által szolgáltatott információkat, és értékelését is ezen információkra alapozta. A Bizottság tehát nem alkalmazta a 18. cikket. Ebből következően az alaprendelet 18. cikkének (4) bekezdése szerinti eljárást sem kellett követnie. A 18. cikk (4) bekezdése szerinti eljárás akkor alkalmazandó, ha a Bizottságnak szándékában áll visszautasítani bizonyos, az érdekelt fél által szolgáltatott információkat, és a rendelkezésre álló tényekre kíván hagyatkozni.

A vizsgálat újraindításának jogalapja

(95) A FESI és a Footwear Coalition érvelése szerint a Bizottság intézkedése sérti az EUMSZ 266. cikkét, mivel ez a cikk nem szolgáltat jogalapot a vizsgálat újraindítására egy hatályát vesztett intézkedés tekintetében. A FESI és a Footwear Coalition hangsúlyozta továbbá, hogy az EUMSZ 266. cikke nem teszi lehetővé dömpingellenes vámok visszamenőleges hatállyal történő kivetését, amit a Bíróság C-458/98P. sz. *IPS kontra Tanács* ügyben hozott ítélete is megerősít.

(96) Ezzel összefüggésben a FESI és a Footwear Coalition úgy érvelt, hogy a Kínából és Vietnamból érkező lábbeli-behozatalokra vonatkozó dömpingellenes eljárás 2011. március 31-én az intézkedések hatályvesztésével lezárult. E célból a Bizottság értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a vámok 2011. március 16-i hatályvesztéséről ([27]) (a továbbiakban: hatályvesztésről szóló értesítés), az uniós gazdasági ágazat nem tett említést a dömping folytatódásáról, és az Európai Unió Bíróságának ítélete sem nem nyilvánította semmisnek a hatályvesztésről szóló értesítést.

(97) Ezen túlmenően egyes felek úgy érveltek, hogy az alaprendelet sem szolgáltat alapot a Bizottság számára ahhoz, hogy újraindítsa a dömpingellenes vizsgálatot.

(98) Ennek kapcsán a FESI és a Footwear Coalition azt állította továbbá, hogy a vizsgálat újraindítása és az érintett kínai és vietnami exportáló gyártók által az eredeti vizsgálat során benyújtott piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelése sérti az elévülés vagy korlátozás egyetemes elvét. Ezt az elvet a WTO-egyezmény és az alaprendelet rögzíti, amelyek ötéves időkeretet állapítanak meg az intézkedések időtartama tekintetében, a Közösségi Vámkódex értelmében pedig három év áll rendelkezésre ahhoz, hogy egyrészt az importőrök a dömpingellenes vámok visszatérítését kérelmezzék, másrészt a nemzeti vámhatóságok a behozatali vámokat és a dömpingellenes vámokat beszedjék ([28]). Az EUMSZ 266. cikke nem teszi lehetővé ettől az elvtől való eltérést.

(99) Végül a felek azt állították, hogy a Bizottság nem szolgált semmiféle indokolással vagy korábbi joggyakorlattal, amely alátámasztaná, hogy az EUMSZ 266. cikke a vizsgálat újraindításának jogalapjaként tekinthető.

(100) Ami a vizsgálat jogalap nélküli ismételt megindítását illeti, a Bizottság emlékeztet a (15) preambulumbekezdésben hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, amelynek értelmében a vizsgálat folytatható attól a ponttól, amikor a jogellenesség bekövetkezett. Az ítélkezési gyakorlat szerint egy dömpingellenes rendelet jogszerűségét az uniós jog objektív normái fényében, nem pedig a döntéshozatali gyakorlat alapján kell értékelni, még akkor sem, ha létezik ilyen gyakorlat (ami jelen esetben nem áll fenn). Ennélfogva a Bizottság korábbi gyakorlata (bár ilyen nem létezik) még nem keletkeztethet jogos elvárást: a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint jogos elvárás kizárólag akkor keletkezik, ha az intézmények olyan pontos ígéreteket tettek, amelyekből az érintett fél jogosan azt a következtetést vonja le, hogy az uniós intézmények egy bizonyos módon fognak eljárni ([29]). Sem a FESI, sem a Footwear Coalition nem próbálta meg bizonyítani, hogy a jelen esetben a Bizottság ilyen ígéreteket tett. Itt sokkal inkább ez a helyzet áll fenn, mivel az említett korábbi gyakorlat nem felel meg a jelenlegi ügy ténybeli és jogi helyzetének, és a megmutatkozó különbségek a jelen esettől eltérő ténybeli és jogi különbségekkel magyarázhatók.

(101) A szóban forgó eltérések a következők: a Bíróság által megállapított jogellenesség kizárólag a vám pontos mértékére vonatkozik, és nem érinti a dömpinggel, az okozott kárral és az uniós érdekkel kapcsolatos megállapításokat, tehát magát a vámkivetést sem. Azok a korábbi megsemmisítések viszont, amelyekre az érdekelt felek hivatkoztak, a dömpinggel, az okozott kárral és az uniós érdekkel kapcsolatos megállapításokra vonatkoztak. Az intézmények számára ezért megengedett, hogy az érintett exportáló gyártók tekintetében újraszámítsák a vám pontos mértékét.

(102) A jelen esetben nem volt szükség arra, hogy az érdekelt felektől további információkat kérjenek. A Bizottságnak ehelyett az 1472/2006/EK rendelet elfogadását megelőzően nem értékelt, de nyilvántartásba vett információkat kellett értékelnie. A többi ügy esetében alkalmazott korábbi gyakorlat – a fenti (100) preambulumbekezdésnek megfelelően – mindenesetre nem jelent pontos és feltétel nélküli biztosítékot a jelenlegi ügyre nézve.

(103) Végül: az összes olyan felet, aki ellen az eljárás irányul – vagyis az érintett exportáló gyártókat és a bírósági ügyekben érintett feleket, továbbá a szóban forgó felek egyikét képviselő szövetséget is – tájékoztatták azon kapcsolódó tények nyilvánosságra hozatala nyomán, amelyek alapján a Bizottság a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelem jelenlegi értékelését el kívánja fogadni. E felek védelemhez való joga tehát szavatolt. E tekintetben mindenekelőtt azt kell megjegyezni, hogy a dömpingellenes eljárások során a független importőröket nem illeti meg a védelemhez való jog, mivel ezek az eljárások nem ellenük irányulnak.

(104) Ami a szóban forgó intézkedések 2011. március 31-i hatályvesztésével kapcsolatos állítást illeti, a Bizottság számára nem világos, hogy az intézkedés hatályvesztése miért bírna bármiféle jelentőséggel a tekintetben, hogy a Bizottságnak lehetősége van az eredeti aktus megsemmisítését elrendelő ítéletet követően a megsemmisített aktust új aktus elfogadásával felváltani. A (15) preambulumbekezdésben említett ítélkezési gyakorlat szerint az igazgatási eljárást a jogellenesség bekövetkeztétől kell folytatni.

(105) A dömpingellenes eljárás így tehát – az eljárást lezáró aktus megsemmisítéséből adódóan – továbbra is folyamatban van. A Bizottságnak kötelessége lezárni a szóban forgó eljárásokat, mivel az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a vizsgálatokat a Bizottság által elfogadott jogi aktussal kell lezárni.

A Közösségi Vámkódex 236. cikke

(106) A FESI és a Footwear Coalition azt állította továbbá, hogy a vizsgálat újraindítása és a vám visszamenőleges hatállyal történő kivetése céljából elfogadott eljárás a Bizottság részéről hatáskörrel való visszaélésnek minősül, és sérti az EUSZ-t. E tekintetben a FESI és a Footwear Coalition fenntartja, hogy a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel a Közösségi Vámkódex 236. cikkének (1) bekezdésébe való beavatkozásra azáltal, hogy megakadályozza a dömpingellenes vámok visszatérítését. Érvelésük szerint a dömpingellenes vámok kivetéséről szóló jogi aktus hatályon kívül helyezéséből fakadó következményeket a nemzeti vámhatóságoknak kell viselniük, és a nemzeti hatóságok kötelesek lennének azon vámtételek visszatérítésére, amelyeket a Bíróság érvénytelenné nyilvánított.

(107) E tekintetben a FESI és a Footwear Coalition azt állította, hogy az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdése nem teszi lehetővé a Bizottság számára a Közösségi Vámkódex 236. cikkétől való eltérést, mivel mindkét jogszabály ugyanazon jogrendbe tartozik és az alaprendelet nem tekinthető a Közösségi Vámkódex különös szabályának.

(108) Ezen túlmenően az említett felek hozzátették, hogy az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdése nem hivatkozik a Közösségi Vámkódex 236. cikkére, és kizárólag azt állapítja meg, hogy a Bizottság különös rendelkezéseket fogadhat el, a Közösségi Vámkódextől azonban nem térhet el.

(109) Fentiekre válaszolva fontos hangsúlyozni, hogy az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem írja elő az uniós vámjogszabályokra vonatkozó szabályozás automatikus alkalmazását az egyedi dömpingellenes vámok kivetése esetén ([30]). Ezzel szemben az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdése feljogosítja az uniós intézményeket arra, hogy az uniós vámjogszabályokra vonatkozó szabályozást – amennyiben szükséges és hasznos – átültessék és alkalmazandóvá tegyék ([31]).

(110) Az átültetés nem teszi szükségessé az uniós vámjogszabályok valamennyi rendelkezésének teljes körű alkalmazását. Az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdése kifejezetten kilátásba helyezi külön rendelkezések elfogadását, különösen a származás fogalmának közös meghatározása vonatkozásában, ami jó példa az uniós vámjogszabályok rendelkezéseitől való eltérésre. A Bizottság ezen az alapon az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdéséből fakadó hatáskörével élve felszólította a nemzeti vámhatóságokat, hogy átmenetileg tartózkodjanak a visszatérítésektől. Ez nem kérdőjelezi meg a nemzeti vámhatóságok kizárólagos hatáskörét a vámtartozással kapcsolatos vitarendezés terén: továbbra is a tagállami vámhatóságok számítanak a döntéshozó hatóságnak. A tagállami vámhatóságok a Bizottság által a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek tekintetében levont következtetései alapján továbbra is eldönthetik, hogy a visszatérítést jóváhagyják-e vagy sem.

(111) Így jóllehet az uniós vámjogszabályok csakugyan nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amely megakadályozná a tévesen kifizetett vámtételek visszatérítését, ugyanezt nem jelenthetjük ki kategorikusan a dömpingellenes vámok visszatérítésére vonatkozóan. A Bizottság a fentiekre tekintettel és azon szükségletet szem előtt tartva, hogy az uniós saját forrásokat messzemenően megvédje az indokolatlan visszatérítési kérelmektől és az indokolatlan visszatérítésekből fakadó későbbi nehézségektől, a Bizottságnak átmenetileg el kellett térnie az uniós vámjogszabályoktól, az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdése által biztosított hatáskörével élve.

A jogalap indokolásának hiánya

(112) A FESI és a Footwear Coalition kifejtette továbbá, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 296. cikkét azzal, hogy nem nyújtott megfelelő indokolást, és nem ismertette, hogy milyen jogalapon vetették ki ismételten és visszamenőleges hatállyal a vámokat, valamint tagadták meg emiatt a jelenlegi végrehajtásban érintett importőröktől a vámok visszatérítését. Ennek megfelelően a FESI és a Footwear Coalition azt állította, hogy a Bizottság megsértette az érdekelt felek hatékony jogorvoslathoz való jogát.

(113) A Bizottság megítélése szerint az általános tájékoztatóban és ebben a rendeletben foglalt kimerítő jogi indokolás megfelelően alátámasztja az utóbbiakat.

A jogos elvárás elve

(114) A FESI és a Footwear Coalition kijelentette továbbá, hogy a hatályvesztett intézkedések visszamenőleges korrekciója sérti a jogos elvárás elvét. A FESI azzal érvelt, hogy először is a felek – köztük az importőrök – biztosítékokat kaptak arra vonatkozóan, hogy az intézkedések 2011. március 31-én hatályukat vesztették, és tekintettel az eredeti vizsgálat óta eltelt időre, a felek indokoltan számíthattak arra, hogy az eredeti vizsgálatot nem fogják folytatni vagy újraindítani. Ehhez hasonlóan a kínai és vietnami exportáló gyártók jogosan és indokoltan bízhattak abban, hogy a Bizottság már nem vizsgálja felül az eredeti vizsgálat során benyújtott piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeiket, abból a puszta tényből kiindulva, hogy a szóban forgó kérelmek értékelésére nem került sor az eredeti vizsgálat során alkalmazandó három hónapos határidőn belül.

(115) Az érdekelt felek azzal kapcsolatos jogos elvárását illetően, hogy a dömpingellenes intézkedések hatályukat vesztették és a vizsgálat már nem fog újraindulni, a Bizottság a (104) és a (105) preabulumbekezdésre hivatkozik, amelyekben ezen állításokat részletesen tárgyalja.

(116) A kínai és vietnami exportáló gyártók azon jogos elvárása tekintetében, miszerint piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeiket a Bizottság már nem vizsgálja felül, a Bizottság a fenti (100) preaumbulumbekezdésre hivatkozik, amelyben ezt a kérdést úgyszintén tárgyalta a Bíróság erre vonatkozó ítélkezési gyakorlata fényében.

A megkülönböztetésmentesség elve

(117) A FESI és a Footwear Coalition állítása szerint a végleges dömpingellenes intézkedések visszamenőleges hatállyal történő elrendelése i. a jelenlegi végrehajtásban érintett importőröknek a – (6) preambulumbekezdésben említett – Brosmann- és Aokang-ítéletek végrehajtásában érintett importőrökkel szembeni megkülönböztetése, ugyanis az ezen ítéletek által érintett öt exportáló gyártótól származó lábbeli-behozatal után fizetett vámokat visszatérítették, valamint ii. a jelenlegi végrehajtásban érintett exportáló gyártóknak a Brosmann- és Aokang-ítéletek öt érintett exportáló gyártójával szembeni megkülönböztetése, ez utóbbiakra ugyanis nem vetettek ki semmilyen vámot a 2014/149/EU végrehajtási határozatot követően.

(118) A megkülönböztetéssel kapcsolatos állítás tekintetében a Bizottság mindenekelőtt emlékeztet a megkülönböztetéssel kapcsolatos – a fenti (93) preaumbulumbekezdésben ismertetett – valamennyi követelményre.

(119) Emellett megjegyzi, hogy a jelenlegi végrehajtás által érintett importőrök és a Brosmann- és Aokang-ítéletek végrehajtásában érintett importőrök között az a különbség, hogy utóbbiak úgy döntöttek, megtámadják a Törvényszéken az 1472/2006/EK rendeletet, míg az előbbiek ezt nem tették meg.

(120) Egy uniós intézmény által hozott olyan határozat, amely ellen annak címzettje az EUMSZ 263. cikkének hatodik bekezdésében rögzített időkereten belül nem nyújt be fellebbezést, jogerőssé válik vele szemben. Ez az ítélkezési gyakorlat különösen azon a megfontoláson alapul, hogy a keresetindítási határidő a jogbiztonság megőrzésére szolgál azáltal, hogy megakadályozza a joghatással rendelkező uniós jogi aktusok időben korlátlan vitatását ([32]).

(121) Ez az uniós jogból fakadó eljárási elv szükségszerűen két csoportot hoz létre: egyrészt azokat, akik fellebbezéssel éltek valamely uniós intézkedéssel szemben, és a fellebbezés számukra kedvező eredményt hozott (mint Brosmann és a másik négy exportáló gyártó esetében), és másrészt azokat, akik nem nyújtottak be fellebbezést. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Bizottság a két csoportot nem egyenlőképpen kezelte volna, megsértve az egyenlő bánásmód elvét. Annak elismerése, hogy valamely fél az utóbbi kategóriába tartozik, mivel azt a megfontolt döntést hozza, hogy nem támad meg egy uniós intézkedést, még nem jelent megkülönböztetést az érintett csoporttal szemben.

(122) Tehát valamennyi érdekelt fél mindenkor jogi védelmet élvezett az uniós bíróságok előtt.

(123) Ami a jelenlegi vizsgálat által érintett azon exportáló gyártók állítólagos megkülönböztetését illeti, amelyekre nem vetettek ki semmilyen vámot a 2014/149/EU végrehajtási határozatot követően, meg kell jegyezni, hogy a Tanács azon helyzet konkrét körülményeinek egyértelmű figyelembevételével hozta meg határozatát, miszerint nem vet ki ismételten vámot, amely a vám ismételt kivetésére irányuló bizottsági javaslat időpontjában fennállt és különösen azon az alapon, hogy a szóban forgó dömpingellenes vámokat már visszatérítették, továbbá arra tekintettel, hogy a vámtartozásnak a szóban forgó adóssal történő eredeti közlését visszavonták a Brosmann és Aokang-ítéletek nyomán. A Tanács véleménye szerint ez a visszatérítés jogos elvárást keletkeztetett az érintett importőrök részéről. Mivel más importőrök esetében nem került sor összehasonlítható visszatérítésre, ezek helyzete nem hasonlítható össze a tanácsi határozat által érintett importőrökével.

(124) Mindenesetre az a tény, miszerint a Tanács – tekintettel az adott ügy egyedi körülményeire – egy bizonyos módon történő fellépés mellett döntött, nem kötelezheti a Bizottságot arra, hogy egy másik ítéletet pontosan ugyanígy hajtson végre.

A Bizottság végleges dömpingellenes intézkedések elrendelésére irányuló hatásköre

(125) Továbbá a FESI és a Footwear Coalition állítása szerint a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy elfogadja a jelenlegi végrehajtási gyakorlatban dömpingellenes vám visszamenőleges hatállyal történő kivetéséről szóló rendeletet, és ez a hatáskör mindenképpen a Tanácsot illeti meg. Ezt az állítást arra az érvre alapozták, miszerint ha a vizsgálatot pontosan attól a ponttól indítják újra, ahol a jogszerűtlenség jelentkezett, arra ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni, mint az eredeti vizsgálat során, amikor a Tanács végleges intézkedéseket fogadott el. Az említett felek szerint a 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([33]) (más néven: I. salátarendelet) 3. cikke értelmében a közös kereskedelempolitikára vonatkozó új döntéshozatali eljárás nem alkalmazandó a szóban forgó helyzetre, mivel az I. salátarendelet hatálybalépése előtt a Bizottság i. már elfogadott egy jogi aktust (az ideiglenes rendeletet), ii. elindultak és lezárultak a 384/96/EK rendelet által előírt konzultációk és iii. a Bizottság már elfogadott egy, a végleges intézkedések elfogadásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot. Ennek alapján a felek azt a következtetést vonták le, hogy az I. salátarendelet hatálybalépését megelőző döntéshozatali eljárásokat kell alkalmazni.

(126) Az állítás mindazonáltal az eljárás megindításának időpontjára helyezi a hangsúlyt (ami valóban releváns az alaprendelet más egyéb lényeges módosításai szempontjából), figyelmen kívül hagyva azonban azt a tényt, hogy a 37/2014/EU rendelet más kritériumot alkalmaz (nevezetesen az intézkedések elfogadására irányuló eljárás megindítását). A FESI és a Footwear Coalition álláspontja ezért a 37/2014/EU rendeletben foglalt átmeneti szabály helytelen értelmezésén alapul.

(127) Ugyanis tekintettel a 37/2014/EU rendelet 3. cikkében hivatkozott „*intézkedések elfogadására irányuló, megindult eljárásokra*”, mely cikk megállapítja a dömpingellenes intézkedések elfogadásával kapcsolatos döntéshozatali eljárásokra vonatkozó átmeneti szabályokat, és tekintettel az „eljárás” alaprendeletben szereplő jelentésére, egy olyan vizsgálat esetében, amely a 37/2014/EU rendelet hatálybalépését megelőzően indult meg, de a Bizottság nem indította el az érintett bizottsággal való konzultációt annak érdekében, hogy az említett hatálybalépés előtt intézkedéseket fogadjon el, az új szabályok alkalmazandók a szóban forgó dömpingellenes intézkedések elfogadására irányuló eljárás tekintetében. Ugyanez a helyzet az olyan eljárások esetében, amikor a régi szabályok alapján bevezetett intézkedések felülvizsgálat tárgyát képezik, vagy az olyan intézkedések esetében, amikor a régi szabályok alapján ideiglenes vámot vezettek be, de a végleges intézkedések elfogadására irányuló eljárás a 37/2014/EU rendelet hatálybalépésének időpontjában még nem indult el. Más szóval a 37/2014/EU rendelet egy adott „*elfogadási eljárásra*” alkalmazandó, és nem pedig egy adott vizsgálat vagy akár eljárás teljes időtartamára.

(128) Következésképpen az I. salátarendelet által bevezetett döntéshozatali eljárás alkalmazása volt a helyes.

(129) A Cortina először is azt állította, hogy a Bizottságnak nincs jogalapja vizsgálni az exportáló gyártók eredeti vizsgálat keretében benyújtott piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeit. A Cortina érvként arra hivatkozott, hogy az intézkedések 2011. március 31-i hatályvesztésével lezárult eljárást nem érvénytelenítette a C-659/13. sz. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet, és így az eljárás nem indítható újra.

(130) Ezen észrevételre válaszul a Bizottság a fenti (104) és (105) preambulumbekezdésben kifejtett magyarázatra hivatkozik.

(131) Másodsorban, a Cortina szerint a jelenlegi eljárás sérti az alaprendelet 10. cikkében foglalt, a visszaható hatály tilalmának és a jogbiztonság elvét.

(132) Ami az alaprendelet 10. cikkén és a dömpingellenes WTO-megállapodás 10. cikkén alapuló visszamenőleges hatállyal kapcsolatos állítást illeti, az alaprendelet 10. cikkének (1) bekezdése – amely a dömpingellenes WTO-megállapodás 10. cikke (1) bekezdésének szövegét követi – kiköti, hogy ideiglenes intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése vagy 9. cikkének (4) bekezdése szerint hozott határozat hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba. A jelenlegi ügy kapcsán a szóban forgó dömpingellenes vámok kizárólag azokra a termékekre alkalmazandók, amelyek az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése, illetve 9. cikkének (4) bekezdése szerint hozott ideiglenes és vitatott (végleges) rendelet hatálybalépése után kerültek szabad forgalomba. Az alaprendelet 10. cikke (1) bekezdésének értelmében a visszamenőleges hatály azonban csak olyan helyzetre vonatkozik, amelyben az árut az intézkedések bevezetése előtt hozták szabad forgalomba, mint ahogyan kiderül az említett rendelkezés szövegéből és az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdésében előírt kivételből.

(133) A Bizottság azt is megjegyzi, hogy a jelenlegi esetben nincs szó visszaható hatály elvének megsértéséről, és nem forog fenn a jogbiztonság és jogos elvárás megsértése.

(134) Ami a visszaható hatályt illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlata – annak értékelésekor, hogy egy intézkedés visszamenőleges hatályú-e – különbséget tesz egy új szabálynak már véglegessé vált helyzetre (más néven „hatálybalépése előtt létrejött" vagy „véglegesnek minősülő jogi" helyzetre) történő alkalmazása ([34]), és az új szabály hatálybalépése előtt létrejött, de még nem végleges helyzetre (más néven „ideiglenes helyzetre") történő alkalmazása ([35]) között.

(135) A jelenlegi ügyben az érintett termékek 1472/2006/EK rendelet alkalmazási időszaka alatti behozatalainak helyzete nem vált véglegessé, mivel a vitatott rendelet megsemmisítése miatt a rájuk alkalmazandó dömpingellenes vám végleges megállapítására még nem került sor. Másfelől, a lábbeli-importőröket az eljárás megindításáról szóló értesítés ([36]) és az ideiglenes rendelet közzétételével értesítették arról, hogy sor kerülhet ilyen jellegű vámok kivetésére. Az uniós bíróságok állandó ítélkezési gyakorlata szerint a gazdasági szereplőknek csak az után keletkezhet jogos elvárása, hogy véglegessé válik az intézmények által elfogadott, az igazgatási eljárást lezáró aktus ([37]).

(136) E rendelet azonnali alkalmazást ír elő a folyamatban lévő helyzet jövőbeli hatásaira: a lábbelikre vonatkozó vámokat a nemzeti vámhatóságok kivetették. A visszatérítések iránti kérelmek – amelyekről még nem született végleges döntés – azt eredményezik, hogy a helyzet még folyamatban lévő helyzetnek minősül. E rendelet az említett behozatalra alkalmazandó vámtételt határozza meg, és így egy még folyamatban lévő helyzet jövőbeli hatásait szabályozza.

(137) Mindenesetre még ha fenn is állna az uniós jog értelmében visszamenőleges hatály (mint ahogyan nem áll fenn), az ilyen visszamenőleges hatály az alábbi okból indokolt lenne:

(138) A hatálybalépés előtt létrejött helyzetekre alkalmazhatók az uniós jogrendben szereplő anyagi jogi szabályok, amennyiben azok szövegéből, céljából és rendszertani elhelyezkedéséből az ilyen értelmezés világosan következik ([38]). A C-337/88. sz. Società agricola fattoria alimantare (SAFA) ügyben a Bíróság kimondta: „*jóllehet a jogbiztonság elve általában nem teszi lehetővé, hogy valamely közösségi aktus időbeli hatályának kezdő időpontját az aktus megjelenése előtti időpontban állapítsa meg, kivételesen ettől eltérő megoldás is lehetséges, ha azt közérdekű cél követeli meg, és ha az érdekeltek jogos elvárását megfelelően tiszteletben tartják*" ([39]).

(139) Jelen esetben a cél a Bizottságnak az EUMSZ 266. cikkéből eredő kötelezettségének teljesítése. Minthogy a (12) preambulumbekezdésben hivatkozott ítéletekben a Bíróság kizárólag az alkalmazandó vámtétel meghatározásával kapcsolatban állapított meg jogellenességet, az intézkedések bevezetésével (vagyis a dömping és az okozott kár fennállására, az ok-okozati összefüggésre, illetve az uniós érdekre vonatkozó megállapításokkal) kapcsolatban pedig nem, az érintett exportáló gyártóknak nem keletkezhetett jogos elvárása a tekintetben, hogy nem fog sor kerülni végleges dömpingellenes intézkedések bevezetésére. Következésképpen az intézkedések szóban forgó bevezetése, még akkor is, ha az visszamenőleges hatályú lenne (mint ahogy nem az), nem tekinthető a jogos elvárások megsértésének.

(140) Harmadsorban, a Cortina azt állította, hogy téves a Bizottság azon – a (46) preambulumbekezdésben szereplő – megállapítása, miszerint a Bíróság az egyes lábbelik bizonyos kínai és vietnami exportáló gyártóktól érkező

kivitele tekintetében semmisítette meg a vitatott rendeletet és az 1294/2009/EU végrehajtási rendeletet, mivel a C-659/13. sz. és C-34/14. sz. ügyekben hozott ítélet az 1472/2006/EK rendeletet és az 1294/2009 végrehajtási rendeletet erga omnes hatállyal, nem pedig a tizenkilenc érintett exportáló gyártó tekintetében semmisítette meg. A Cortina szerint, ha a Bizottság kizárólag a tizenkilenc érintett exportáló gyártótól érkező behozatalra vetne ki ismét dömpingellenes vámot, a C-659/13. és C-34/14. sz., *C & J Clark International Limited and Puma SE* egyesített ügyekben hozott bírósági ítélettel ugyancsak érintett többi exportáló gyártótól érkező behozatalra pedig nem, az indokolatlan megkülönböztetést jelentene e többi exportáló gyártó behozatalával szemben, amellett, hogy az EUMSZ 266. cikkét is sértené.

(141) A C-659/13. és C-34/14. sz., *C & J Clark International Limited and Puma SE* egyesített ügyekben hozott bírósági ítélettel érintett többi exportáló gyártó behozatalával szembeni megkülönböztető bánásmódra vonatkozó állítást illetően a Bizottság megjegyzi, hogy az e rendelettel érintett exportáló gyártók, továbbá egyes importőrök jogvédelemben részesülnek az uniós bíróságok előtt e rendelettel szemben. Más importőrök a nemzeti bíróságok és igazságszolgáltatási fórumok előtt élveznek ilyen védelmet, amelyek a rendes uniós jog bíráiként lépnek fel.

(142) Ahogy azt a (21) preambulumbekezdés is megemlíti, a Bizottság a C-659/13. és C-34/14. sz., *C & J Clark International Limited and Puma SE* egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtására tekintettel fogadta el az (EU) 2016/223 végrehajtási rendeletet. Az említett rendelet 1. cikkében a Bizottság utasította a nemzeti vámhatóságokat az összes olyan importőri kérelem továbbítására, amelyet a Kínából és Vietnamból származó lábbelik behozatala után fizetett végleges dömpingellenes vámok visszatérítésére vonatkozóan nyújtottak be a Közösségi Vámkódex 236. cikke, valamint azon tény alapján, hogy mintába fel nem vett exportáló gyártó piacgazdasági elbánást vagy egyéni elbánást kérelmezett az eredeti vizsgálat során. A Bizottság értékelni fogja a vonatkozó, piacgazdasági elbánás vagy egyéni elbánás iránt benyújtott kérelmet, és ismét kiveti a megfelelő vámtételt. A nemzeti vámhatóságok ez alapján hoznak a későbbiekben határozatot a dömpingellenes vámok visszatérítésére és elengedésére irányuló kérelemről.

(143) A Bizottság tehát minden olyan lábbelibehozatal esetében, amely megfelel a fenti kritériumoknak, meg fogja vizsgálni a piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmeket, valamint a módosítás előtti alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában és 9. cikkének (5) bekezdésében megállapított objektív kritériumok alapján ismételten ki fog vetni dömpingellenes vámokat. Következésképpen a mintába fel nem vett összes többi kínai és vietnami exportáló gyártó, továbbá importőreik az (EU) 2016/223 végrehajtási rendeletben meghatározott eljárás értelmében ugyanilyen elbánásban részesülnek majd egy későbbi szakaszban. A piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek értékelésére kizárólag abban az esetben nem fog sor kerülni, ha nincs folyamatban nemzeti eljárás, hiszen annak így nem lenne semmilyen gyakorlati haszna.

(144) Negyedsorban, a Cortina állítása szerint annak alapján, hogy a Brosmann- és Aokang-ítéleteket követően nem vetettek ki ismételten dömpingellenes vámokat, diszkriminatív lenne, ha a tizenkilenc érintett exportáló gyártóra ismételten kivetnének dömpingellenes vámot.

(145) Ez az állítás nem megalapozott. A Brosmanntól, illetve a C-247/10. P. sz. és a C-249/10. P. sz. ügyekben hozott ítélettel érintett másik négy exportáló gyártótól importáló importőrök más ténybeli és jogi helyzetben vannak, mivel exportáló gyártóik úgy határoztak, hogy megtámadják a vitatott rendeletet, és mivel a rájuk vonatkozó vámokat részükre visszatérítették, és így a Közösségi Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdése szerinti védelem alatt állnak. Mások tekintetében nem került sor ilyen megkérdőjelezésre és visszatérítésre. E tekintetben lásd a fenti (118) és (122) preambulumbekezdést is.

(146) Ötödsorban, a Cortina állítása szerint e vizsgálat számos eljárási szabálytalanságot eredményezett. Legfőbb érvként arra hivatkozott, hogy az érintett exportáló gyártók immár nem feltétlenül tudnak érdemi észrevételeket tenni, vagy további bizonyítékokkal szolgálni az évekkel ezelőtt benyújtott piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik alátámasztására. Így például előfordulhat, hogy a vállalatok már nem is léteznek, vagy hogy a releváns dokumentumok immár nem állnak rendelkezésre.

(147) A Cortina emellett azzal is érvelt, hogy a Bizottság intézkedései – szemben az eredeti vizsgálatkori helyzettel – de facto és de jure kizárólag az importőröket érintik, márpedig azoknak semmilyen lehetőségük nincs érdemi hozzászólásokra, illetve kötelezni beszállítóikat a Bizottsággal való együttműködésre.

(148) A Bizottság megjegyzi, hogy az alaprendelet nem írja kötelezettségként elő a Bizottság számára, hogy lehetőséget kell biztosítania a piacgazdasági elbánást/egyéni elbánást kérelmező exportáló vállalatoknak a hiányzó tényadatok pótlására. Emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a bizonyítási teher az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piacgazdasági elbánást/egyéni elbánást kérelmezni kívánó gyártóra hárul. Ezzel

összefüggésben a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése előírja, hogy az e gyártó által benyújtott kérelemnek elegendő, az említett rendelkezésben meghatározott bizonyítékkal kell szolgálnia arról, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik. Ennek megfelelően, ahogy azt a bírósági ítéletek is kimondják a Brosmann- és Aokang-ügyekben, nem az intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg a szóban forgó státus megadásához előírt feltételeknek. A Bizottságnak ellenben mérlegelnie kell, hogy az érintett gyártó által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak igazolására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdése által a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás megadása tekintetében előírt kritériumok teljesülnek (lásd a fenti (44) preambulumbekezdést). A meghallgatáshoz való jog az említett tények értékelésére vonatkozik, a hiányos információk pótlására viszont nem terjed ki. Ha nem így lenne, akkor az exportáló gyártó bármeddig elnyújthatná az értékelést azzal, hogy részletekben szolgáltat információt.

(149) Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság nem köteles felkérni az exportáló gyártókat piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik kiegészítésére. Az előző preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság az exportáló gyártó által benyújtott információkra támaszkodva végezheti el az értékelését. Az érintett exportáló gyártók ugyanakkor nem vitatták a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmeik bizottsági értékelését, és azt sem jelezték, hogy mely dokumentumok vagy személyek nem állnak jelenleg már a rendelkezésükre. Az állítás tehát annyira elvont, hogy az intézmények nem vehetik figyelembe az említett nehézségeket a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelésekor. Ezt az érvet a Bizottság elutasítja, mivel egyfelől feltevésen alapul, másfelől pedig nem határozták meg pontosan, hogy mely dokumentumok és személyek nem állnak immár rendelkezésre, illetve azt sem, hogy e dokumentumok és személyek milyen jelentőséggel bírnak a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmek értékelése szempontjából.

(150) Azon állítással összefüggésben, miszerint egy importőrnek nincs lehetősége érdemi hozzászólásokra, a Bizottság a következőkre hívja fel a figyelmet: először is, az importőröket nem illeti meg a védelemhez való jog, mivel a dömpingellenes intézkedés nem ellenük, hanem az exportáló gyártók ellen irányul. Másodszor: az importőrök számára adott volt a lehetőség, hogy e kérdés kapcsán a vitatott rendelet elfogadását megelőző igazgatási eljárás keretében megtegyék észrevételeiket. Harmadszor: amennyiben az importőrök úgy vélik, hogy e tekintetben szabálytalanság történt, akkor ahhoz, hogy a szükséges dokumentáció rendelkezésre álljon, beszállítóikkal rögzíteniük kell az erre vonatkozó szerződéses feltételeket. Ezt az állítást ezért el kell utasítani.

(151) Hatodsorban, a Cortina szerint a Bizottság elmulasztotta megvizsgálni, hogy az uniós érdekkel összhangban áll-e a dömpingellenes vámok kivetése, és azzal érvelt, hogy az intézkedések ellentétesek az uniós érdekkel, mivel i. az intézkedésekkel már akkor elérték a kívánt hatást, amikor azok első alkalommal bevezetésre kerültek; ii. az intézkedések nem járnak további hozadékkal az uniós gazdasági ágazat szempontjából; iii. az intézkedések az exportáló gyártókra nincsenek hatással és iv. az intézkedések komoly költségterhet rónak az unióbeli importőrökre.

(152) A jelenlegi ügy kizárólag a piacgazdasági elbánás/egyéni elbánás iránti kérelmekre vonatkozik, mert ez az egyetlen olyan pont, amellyel kapcsolatban az uniós bíróságok jogi tévedést állapítottak meg. Az uniós érdek szempontjából az 1472/2006/EK rendeletben szereplő értékelés továbbra is teljeskörűen érvényes. A jelenlegi intézkedést ráadásul az uniós pénzügyi érdekek védelme indokolja.

(153) Hetedsorban, a Cortina azt állította, hogy a dömpingellenes vám – amennyiben az ismételten kivetésre kerül – már nem beszedhető, mert a Közösségi Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdése (jelenleg az Uniós Vámkódex 103. cikkének (1) bekezdése) szerinti elévülési idő lejárt. A Cortina szerint ez a helyzet azt jelentené, hogy a Bizottság visszaél hatáskörével.

(154) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Közösségi Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdésével/az Uniós Vámkódex 103. cikkének (1) bekezdésével összhangban az elévülési idő nem alkalmazandó, ha a Közösségi Vámkódex 243. cikke/az Uniós Vámkódex 44. cikkének (2) bekezdése szerinti jogorvoslati kérelmet nyújtanak be, ahogyan az a jelenlegi, a Közösségi Vámkódex 236. cikkén/az Uniós Vámkódex 119. cikkén alapuló jogorvoslati kérelemre vonatkozó ügyek mindegyikében történt. Az Uniós Vámkódex 103. cikkének (3) bekezdése értelmében és az ugyanezen rendelet 44. cikkének (2) bekezdésben foglalt pontosítások szerint benyújtott jogorvoslati kérelem kiterjed a vámot kivető nemzeti vámhatóságok által hozott döntés eredeti megtámadásától a nemzeti bíróság végső ítéletéig, ideértve adott esetben az előzetes döntéshozatalra utalást is. Következésképpen a három hónapos határidőt a jogorvoslati kérelem nyilvántartásba vételének időpontjában felfüggesztik.

(155) Végül a Cortina azt állította, hogy a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15a. pontja ii. alpontjának 2016. december 11-i hatályvesztését követően a Bizottság már nem hivatkozhat a kínai exportőrökre vonatkozó rendes érték meghatározásához az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszertanra (nevezetesen az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerinti „analóg ország” módszerre).

(156) A vitatott rendeletet 2006-ban fogadták el. Az erre az eljárásra alkalmazandó vonatkozó jogszabály az (EU) 2016/1036 rendelet. Ezért ezt az állítást a Bizottság elutasítja.

(157) Ez a rendelet összhangban áll az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A sportlábbelik, a speciális technológiával készült lábbelik, papucsok és más házicipők és az orrmerevítővel rendelkező lábbelik kivételével végleges dömpingellenes vám kerül kivetésre a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó és az e rendelet II. mellékletében felsorolt exportáló gyártók által előállított, bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező, az alábbi KN-kódok alá tartozó lábbelik behozatalára: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ([40]), ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00 ([41]), amelyre az 1472/2006/EK rendelet és az 1294/2009/EU végrehajtási rendelet alkalmazási időszaka során került sor. A TARIC-kódokat e rendelet I. melléklete sorolja fel.

(2) Fogalommeghatározások e rendelet alkalmazásában:

— „sportlábbelik": az 1719/2005/EK bizottsági rendelet I. mellékletében a 64. árucsoporthoz fűzött 1. alszámos megjegyzés értelmében vett lábbelik ([42]);

— „speciális technológiával készült lábbelik": sporttevékenység céljára gyártott olyan lábbelik, amelyek egy- vagy többrétegű öntött, de nem direktfröccsöntött, a függőleges és oldalirányú ütések felvételére alkalmas speciális műanyagokból készült talppal rendelkeznek, amelyek műszaki jellegzetességei a gázt vagy folyadékot tartalmazó hermetikus párnázások, az ütéselnyelő vagy -semlegesítő mechanikus alkotórészek és a kis sűrűségű polimer anyagok, amelyek páronkénti CIF-ára legalább 7,5 EUR, és amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;

— „orrmerevítővel rendelkező lábbelik": legalább 100 J energiának megfelelő ütéssel szemben védelmet nyújtó beépített orrmerevítővel rendelkező lábbelik ([43]), amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 30 00 ([44]), ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00;

— „papucs és más házicipő": az ex 6405 10 00 KN-kód alá tartozó lábbelik.

(3) Az e rendelet II. mellékletében felsorolt exportáló gyártók által gyártott, (1) bekezdésben meghatározott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel 16,5 % az érintett kínai exportáló gyártók, és 10 % az érintett vietnami exportáló gyártók esetében.

2. cikk

Az 553/2006/EK rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen beszedik. A dömpingellenes vámok végleges mértékén felül biztosított összegeket elengedik.

3. cikk

Az e rendelet III. mellékletében felsorolt vállalatok helyzetének értékelését a Bizottság ideiglenesen felfüggeszti mindaddig, amíg a nemzeti vámhatóságoktól visszatérítést kérelmező importőr tájékoztatja a Bizottságot azon exportáló gyártók nevéről és címéről, amelyektől az érintett kereskedők a lábbelit vásárolták, vagy amennyiben az említett határidőig nem érkezik válasz, a Bizottság által az információ benyújtására meghatározott határidő lejártáig. Az említett határidőt a Bizottság levélben hozza az érintett importőr tudomására; ez a határidő semmi esetre sem lehet egy hónapnál rövidebb.

A Bizottság a kézhezvételtől számított nyolc hónapon belül megvizsgálja a benyújtott információkat. A Bizottság felszólítja a nemzeti vámhatóságokat, hogy a szóban forgó kérelmek értékelésének lezárulásáig ne térítsenek vissza korábban beszedett vámokat.

4. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. március 9-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

(1) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.
(2) A Bizottság 553/2006/EK rendelete (2006. március 23.) a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 98., 2006.4.6., 3. o.).
(3) A Tanács 1472/2006/EK rendelete (2006. október 5.) a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 275., 2006.10.6., 1. o.).
(4) A Tanács 388/2008/EK rendelete (2008. április 29.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára az 1472/2006/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított ugyanezen termék behozatalára – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül – történő kiterjesztéséről (HL L 117., 2008.5.1., 1. o.).
(5) HL C 251., 2008.10.3., 21. o.
(6) A Tanács 1294/2009/EU végrehajtási rendelete (2009. december 22.) a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejárati felülvizsgálatot követően a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül –, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára kiterjesztett – végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 352., 2009.12.30., 1. o.).
(7) HL C 295., 2013.10.11., 6. o.
(8) A Tanács 2014/149/EU végrehajtási határozata (2014. március 18.) a Kínai Népköztársaságból származó és a Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd, a Risen Footwear (HK/Hongkong) Co Ltd és Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló végrehajtási rendeletre irányuló javaslat elutasításáról (HL L 82., 2014.3.20., 27. o.).
(9) A Tanács 2913/92/EGK rendelete (1992. október 12.) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.).

([10]) HL C 106., 2016.3.21., 2. o.

([11]) A Tanács 384/96/EK rendelete (1995. december 22.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 56., 1996.3.6., 1. o.).

([12]) A 97, 193, 99 és 215/86. sz., *Asteris AE és társai és a Görög Köztársaság kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1988., 2181. o.) 27. és 28. pontja.

([13]) A C-415/96. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., I-6993. o.) 31. pontja; a C-458/98. P. sz., *Industrie des Poudres Sphériques kontra Tanács* ügyben hozott ítélet (2000., I-8147. o.) 80–85. pontja; a T-301/01. sz., *Alitalia kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (2008., II-1753. o.) 99. és 142. pontja; a T-267/08. és T-279/08. sz., *Région Nord-Pas de Calais kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (2011., II-1999. o.) 83. pontja.

([14]) A C-415/96. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., I-6993. o.) 31. pontja; a C-458/98. P. sz., *Industrie des Poudres Sphériques kontra Tanács* ügyben hozott ítélet (2000., I-8147. o.) 80–85. pontja.

([15]) A Tanács 1225/2009/EK rendelete az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

([16]) Az 1225/2009/EK rendeletet a későbbiekben módosította az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2012. június 13-i 765/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 237., 2012.9.3., 1. o.). A 765/2012/EU rendelet 2. cikke szerint a módosító rendelet által bevezetett változtatások csak a rendelet hatálybalépését követően indított vizsgálatokra vonatkoznak. A jelenlegi vizsgálat megindítására azonban 2005. július 7-én került sor (HL C 166., 2005.7.7., 14. o.).

([17]) A Bizottság (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelete (2016. augusztus 18.) a Kínai Népköztársaságból származó és a Buckinghan Shoe Mfg Co., Ltd., a Buildyet Shoes Mfg., a DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, a Dongguan Stella Footwear Co Ltd, a Dongguan Taiway Sports Goods Limited, a Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., a Jianle Footwear Industrial, a Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, a Synfort Shoes Co. Ltd., a Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., a Wei Hao Shoe Co. Ltd., a Wei Hua Shoe Co. Ltd., a Win Profile Industries Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint az Európai Unió Bírósága által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról (HL L 225., 2016.8.19., 52. o.).

([18]) A Bizottság (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelete (2016. szeptember 13.) a Vietnamból származó és a Best Royal Co. Ltd, a Lac Cuong Footwear Co., Ltd, a Lac Ty Co., Ltd, a Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), a VMC Royal Co Ltd, a Freetrend Industrial Ltd és a vele kapcsolatban álló Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, a Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, a General Shoes Ltd, a Golden Star Co, Ltd, a Golden Top Company Co., Ltd, a Kingmaker Footwear Co. Ltd, a Tripos Enterprise Inc., a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról (HL L 245., 2016.9.14., 16. o.).

([19]) A Bizottság (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelete (2016. szeptember 28.) a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó és a General Footwear Ltd (Kína), a Diamond Vietnam Co. Ltd és a Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról (HL L 262., 2016.9.29., 4. o.).

([20]) A Bizottság (EU) 2016/223 végrehajtási rendelete (2016. február 17.) a kínai és vietnami exportáló gyártók által benyújtott egyes, piacgazdasági elbánás és egyéni elbánás iránti kérelmek értékelési eljárásának létrehozásáról, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról (HL L 41., 2016.2.18., 3. o.).

([21]) A Bizottság (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelete (2016. december 14.) a Kínai Népköztársaságból származó és a Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, a Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd és a Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról (HL L 340 I., 2016.12.15., 1. o.).

([22]) A C-458/98. P. sz., *Industrie des Poudres Sphériques kontra Tanács* ügyben hozott ítélet (2000., I-8147. o.) 80–85. pontja.

([23]) A bizalmas jelleg védelme érdekében a vállalatnevek helyett számok szerepelnek. Az 1–3. sz. vállalat a (20) preambulumbekezdésben említett (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet, a 4–6. sz. vállalat pedig a (24) preambulumbekezdésben említett (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelet hatálya alá tartozik. A jelenlegi rendelet által érintett vállalatokat a 7–25. közötti sorszámok jelölik.

([24]) A Wolverine Europe BV, a Wolverine Europe Limited és a Damco Netherlands BV, az általános tájékoztatóra adott válaszukban hivatkoztak a FESI és a Footwear Coalition észrevételeire.

([25]) A T-192/08. sz. *Transnational Company Kazchrome és ENRC Marketing kontra Tanács* ügyben hozott ítélet (EBHT 2011., II-07449. o.) 298. pontja. Az ítéletet másodfokon helybenhagyták, lásd a C-10/12 P. sz. *Transnational Company Kazchrome és ENRC Marketing kontra Tanács* ügyet ECLI:EU:C:2013:865.

([26]) A T-255/01. sz. *Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures és Zhejiang Sunlight Group kontra Tanács* ügyben hozott ítélet (EBHT 2003., II-04741. o.) 60. pontja.

([27]) Értesítés egyes dömpingellenes intézkedések hatályvesztéséről (HL C 82., 2011.3.16., 4. o.).

([28]) Ezt a határidőt jelenleg az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 103. cikkének (1) bekezdése és 121. cikke (1) bekezdésének a) pontja rögzíti (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

([29]) A C-373/07 P. sz. *Mebrom kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2009., I-00054. o.) 91–94. pontja.

([30]) Lásd az Európai Unió Bírósága által a C-249/10. P. sz., Brosmann és társai ügyben 2012. február 2-án, valamint a C-247/10. P. sz. Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ügyben 2012. november 15-én hozott ítéletekben foglaltak teljesítéséről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumot, amely a Kínai Népköztársaságból származó és a Brosmann Footwear (HK/Hongkong) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan/Csungsan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou/Kuangcsou) Ltd, Risen Footwear (HK/Hongkong) Co. Ltd és Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló javaslatot kíséri/* SWD/2014/046 final, 45–48. preambulumbekezdés.

([31]) A C-382/09. sz., *Stils Met* ügyben hozott ítélet (EBHT 2010., I-09315. o.) 42–43. pontja. A TARIC-kód például, amelyet a piacvédelmi intézkedéseknek való megfelelés egyik eszközeként is alkalmaznak, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet (1987. július 23.) (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.) 2. cikkére vezethető vissza.

([32]) A C-239/99. sz., *Nachi Europe* ügyben hozott ítélet (EBHT 2001., I-01197. o.) 29. pontja.

([33]) Az Európai Parlament és a Tanács 37/2014/EU rendelete (2014. január 15.) a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról (HL L 18., 2014.1.21., 1. o.).

([34]) A 270/84. sz., *Licata kontra Európai Gazdasági és Szociális Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1986., 2305. o.) 31. pontja; a C-60/98. sz., *Butterfly Music kontra CEDEM* ügyben hozott ítélet (EBHT 1999., 1-3939. o.) 24. pontja; a 68/69. sz., *Bundesknappschaft kontra Brock* ügyben hozott ítélet (EBHT 1970., 171. o.) 6. pontja; az 1/73. sz., *Westzucker GmbH kontra Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker* ügyben hozott ítélet (1973., 723. o.) 5. pontja; a 143/73. sz., *SOPAD kontra FORMA a.o.* ügyben hozott ítélet (EBHT 1973., 1433. o.) 8. pontja; a 96/77. sz. *Bauche*-ügyben hozott ítélet (EBHT 1978., 383. o.) 48. pontja; a 125/77. sz., *KoninklijkeScholten-Honig NV kontra Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten* ügyben hozott ítélet (EBHT 1978., 1991. o.) 37. pontja; a 40/79. sz., *P. kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1981., 361. o.) 12. pontja; a T-404/05. sz., *Görögország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2008., II-272. o.) 77. pontja; a C-334/07. P. sz., *Bizottság kontra Freistaat Sachsen* ügyben hozott ítélet (EBHT 2008., 1-9465. o.) 53. pontja.

([35]) A T-176/01. sz., *Ferrière Nord kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2004., II-3931. o.) 139. pontja; C-334/07 P

([36]) HL C 166., 2005.7.7., 14. o.

([37]) A C-169/95. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1997., I-135. o.) 51–54. pontja; a T-116/01. és T-118/01. sz., *P&O European Ferries (Vizcaya) SA kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2003., II-2957. o.) 205. pontja.

([38]) A C-34/92. sz., *GruSa Fleisch kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas* ügyben hozott ítélet (EBHT 1993., I-4147. o.) 22. pontja. Azonos, illetve hasonló megfogalmazás szerepel például a 212–217/80. sz., *Meridionale Industria Salumi α.δ.* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1981., 2735. o.) 9. és 10 pontjában; a 21/81. sz. *Bout*-ügyben hozott ítélet (EBHT 1982., 381. o.) 13. pontjában; a T-42/96. sz., *Eyckeler & Malt kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., II-401. o.) 53. és 55–56. pontjában; a T-180/01. sz., *Euroagri kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2004., II-369. o.) 36–37. pontjában.

([39]) A C-337/88. sz. *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-1. o.) 13. pontja.

([40]) A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2006. október 17-i 1549/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 301., 2006.10.31., 1. o.) alapján 2007. január 1-jével az ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 és ex 6403 99 05 KN-kódok lépnek e KN-kód helyébe.

([41]) A vám- és statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2005. október 27-i 1719/2005/EK bizottsági rendelet (HL L 286., 2005.10.28., 1. o.) rendelkezései szerint. Az érintett termékek körét az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő termékleírás, valamint a megfelelő KN-kódok termékleírásának együttese határozza meg.

([42]) Lásd az előző lábjegyzetet.

([43]) A hatásellenállást az EN345 vagy EN346 európai szabványok szerint mérik.

([44]) Az 1549/2006/EK rendelet alapján 2007. január 1-jével az ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 és ex 6403 99 05 KN-kódok lépnek e KN-kód helyébe.

I. MELLÉKLET

Az 1. cikkben meghatározottak szerinti bőr, mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező lábbelikre vonatkozó TARIC-kódok

a) 2006. október 7-től:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90, 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 és 6405 10 00 80

b) 2007. január 1-jétől:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19, 6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90, 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 és 6405 10 00 80

c) 2007. szeptember 7-től:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99, 6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99, 6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18, 6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99, 6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99, 6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18, 6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98, 6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98, 6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98, 6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99, 6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99, 6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28, 6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98, 6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 és 6405 10 00 89

II. MELLÉKLET

Azon exportáló gyártók jegyzéke, amelyek esetében a behozatalra végleges dömpingellenes vám kerül kivetésre

Exportáló gyártó neve	TARIC-kiegészítő kód
An Loc Joint Stock Company (Vietnam)	A999
Chang Shin Vietnam Co. Ltd (Dong Nai – Vietnam) és kapcsolt vállalkozása, a Changshin Inc. (Busan – Dél-Korea)	A999
Chau Giang Company Limited (Haiphong City, Vietnam)	A999
Dongguan Texas Shoes Limited Co.	A999
Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd (Foshan City – Kína)	A999
Fujian Viscap Shoes Co. Ltd (Quanzhou – Kína)	A999
Lien Phat Company Ltd (Vietnam)	A999
Maystar Footwear Co. Ltd (Zhuhai – Kína) (a Kingmakerhez kapcsolt vállalkozás)	A999
Min Yuan (Guangzhou – Kína) és kapcsolt vállalkozásai, az E-Light és a Golden Chang	A999
Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd (Kína)	A999
PanYu LEADER Footwear Corporation (Guangzhou – Kína)	A999
Panyu Pegasus Footwear Co., Ltd (Guangzhou – Kína)	A999
Qingdao Changshin Shoes Company Limited (Qingdao – Kína) és kapcsolt vállalkozása, a Changshin Inc. (Busan – Dél-Korea)	A999
Qingdao Samho Shoes Co. Ltd (Kína) és kapcsolt vállalkozása, a Samho shoes Co, Ltd (Dél-Korea)	A999
Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd (Qingdao – Kína)	A999
Qingdao Tae Kwang Shoes Co, Ltd (Kína) és kapcsolt vállalkozása, a Tae Kwang Industrial Co. (Korea) (a mintába felvett Taekwang Vina-hoz kapcsolt vállalkozás)	A999
Samyang Vietnam Co. Ltd (Ho Si Minh-város – Vietnam)	A999
Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd (Vietnam)	A999
Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd (Ho Si Minh-város – Vietnam)	A999

III. MELLÉKLET

Azon vállalatok jegyzéke, amelyek tekintetében a Bizottság a vizsgálatot a 3. cikkel összhangban felfüggesztette

ALAMODE

ALL PASS

ALLIED JET LIMITED

ALLIED JET LIMITED C/O SHENG RONG F

AMERICAN ZABIN INTL

AN THINH FOOTWEAR CO. LTD

AQUARIUS CORPORATION

ASIA FOOTWEAR

BCNY INTERNATIONAL INC.

BESCO ENTERPRISE

BEST CAPITAL

BRANCH OF EMPEREOR CO. LTD

BRENTWOOD FUJIAN INDUSTRY CO LTD

BRENTWOOD TRADING COMPANY

BROWN PACIFIC TRADING LTD,

BUFENG

BULLBOXER

C AND C ACCORD LTD

CALSON INVESTMENT LIMITED

CALZ.SAB SHOES S.R.L.

CARLSON GROUP

CD STAR

CHAOZHOU ZHONG TIAN CHENG

CHINA EVER

CORAL REEF ASIA PACIFIC LTD

CULT DESIGN

DHAI HOAN FOOTWEAR PRODUCTION JOINT STOCK COMPANY

DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/YONG ZHOU XIANG WAY SPORTS GOODS LTD

DONG GUAN CHANG AN XIAO BIAN SEVILLA

DONG GUAN HUA XIN SHOES LTD

DONGGUAN QIAOSHENG FOOTWEAR CO

DONGGUAN TA YUE SHOES CO. LTD

DONGGUAN YONGXIN SHOES CO. LTD

EASTERN SHOES COLLECTION CO. LTD

EASY DENSE LIMITED

ENIGMA/MORE SHOES INC.

EVAIS CO. LTD

EVER CREDIT PACIFIC LTD

EVERGIANT

EVERGO ENTERPRISES LTD C/O THUNDER

FH SPORTS AGENCIES LTD

FIJIAN GUANZHOU FOREIGN TRADE CORP

FOSTER INVESTMENTS INC.

FREEMANSHOES CO. LTD

FU XIANG FOOTWEAR

FUJIAN JINMAIWANG SHOES & GARMENTS PRODUCTS CO. LTD

GERLI

GET SUCCESS LIMITED GLOBE DISTRIBUTING CO. LTD

GOLDEN STEPS FOOTWEAR LTD

GOODMILES

HA CHEN TRADE CORPORATION

HAI VINH TRADING COMP

HAIPHONG SHOLEGA

HANLIN (BVI) INT'L COMPNAY LTD C/O

HAPPY THOSE INTERNATIONAL LTD

HAWSHIN

HESHAN SHI HENGYU FOOTWEAR LTD

HIEP TRI CO. LTD

HISON VINA CO. LTD

HOLLY PACIFIC LTD

HUEY CHUEN SHOES GROUP/FUH CHUEN CO. LTD

HUI DONG FUL SHING SHOES CO. LTD

HUNEX

HUNG TIN CO. LTD

IFR

INTER – PACIFIC CORP.

IPC HONG KONG BRANCH LTD

J.C. TRADING LIMITED

JASON FOOTWEAR

JIA HSIN CO. LTD

JIA HUAN

JINJIANG YIREN SHOES CO. LTD

JOU DA

JUBILANT TEAM INTERNATIONAL LTD

JWS INTERNATIONAL CORP

KAI YANG VIETNAM CO. LTD

KAIYANG VIETNAM CO. LTD

KIM DUCK TRADING PRODUCTION

LEGEND FOOTWEAR LTD ALSO SPELLED AT LEGENT FOOTWEAR LTD

LEIF J. OSTBERG, INC.

LU XIN JIA

MAI HUONG CO. LTD

MARIO MICHELI

MASTERBRANDS

MAYFLOWER

MING WELL INT'L CORP.

MIRI FOOTWEAR INTERNATIONAL, INC.

MIX MODE

MORGAN INT'L CO. LTD C/O HWASHUN

NEW ALLIED

NEW FU XIANG

NORTHSTAR SOURCING GROUP HK LTD

O.T. ENTERPRISE CO.

O'LEAR IND VIETNAM CO. LTD ALSO SPELLED AS O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

ONTARIO DC

OSCO INDUSTRIES LTD

OSCO VIETNAM COMPANY LTD

PACIFIC BEST CO. LTD

PERFECT GLOBAL ENTERPRISES LTD

PETER TRUONG STYLE, INC.

PETRONA TRADING CORP

PHUOC BINH COMPANY LTD

PHY LAM INDUSTRY TRADING INVESTMENT CORP

POP EUROPE

POU CHEN P/A POU SUNG VIETNAM CO. LTD

POU CHEN CORP P/A IDEA

POU CHEN CORP P/A YUE YUEN INDUSTRIAL ESTATE

PRO DRAGON INC.

PUIBRIGHT INVESTMENTS LIMITED T/A

PUTIAN LIFENG FOOTWEAR CO. LTD

PUTIAN NEWPOWER INTERNATIONAL T

PUTIAN XIESHENG FOOTWEAR CO.

QUAN TAK

RED INDIAN

RICK ASIA (HONG KONG) LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENT LIMITED/VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENTS LTD

ROBINSON TRADING LTD

RUBBER INDUSTRY CORP. RUBIMEX

SENG HONG SHOES (DONG GUAN) CO. LTD

SEVILLE FOOTWEAR

SHANGHAI XINPINGSHUN TRADE CO. LTD

SHENG RONG

SHENZHEN GUANGYUFA INDUSTRIAL CO. LTD

SHENZHEN HENGGTENGFA ELECTRONI

SHINING YWANG CORP

SHISHI

SHISHI LONGZHENG IMPORT AND EXPORT TRADE CO. LTD

SHOE PREMIER

SIMONATO

SINCERE TRADING CO. LTD

SINOWEST

SLIPPER HUT & CO

SUN POWER INTERNATIONAL CO. LTD

SUNKUAN TAICHUNG OFFICE/JIA HSIN CO. LTD

SUNNY

SUNNY FAITH CO. LTD

SUNNY STATE ENTERPRISES LTD

TBS

TENDENZA ENTERPRISE LTD

TEXAS SHOE FOOTWEAR CORP

THAI BINH HOLDING & SHOES MANUFAC

THANH LE GENERAL IMPORT-EXPORT TRADING COMPANY

THUONG TANG SHOES CO. LTD

TIAN LIH

TONG SHING SHOES COMPANY

TOP ADVANCED ENTERPRISE LIMITED

TRANS ASIA SHOES CO. LTD

TRIPLE WIN

TRULLION INC.

TRUONG SON TRADE AND SERVICE CO. LTD

TUNLIT INTERNATIONAL LTD- SIMPLE FOOTWEAR

UYANG

VIETNAM XIN CHANG SHOES CO.

VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

WINCAP INDUSTRIAL LTD

WUZHOU PARTNER LEATHER CO. LTD

XIAMEN DUNCAN – AMOS SPORTSWEAR CO. LTD

XIAMEN LUXINJIA IMPORT & EXPORT CO.

XIAMEN OCEAN IMP&EXP

XIAMEN UNIBEST IMPORT AND EXPORT CO. LTD

YANGZHOU BAOYI SHOES

YDRA SHOES

YONGMING FOOTWEAR FACTORY

ZHONG SHAN POU SHEN FOOTWEAR COMPANY LTD

ZIGI NEW YORK GROUP

IV. MELLÉKLET

A Bizottságnak bejelentett azon exportáló gyártók jegyzéke, amelyeket egyedileg vagy az exportáló gyártók mintájába felvett egyik vállalatcsoport részeként már értékeltek az eredeti vizsgálat keretében

APACHE FOOTWEAR AND APACHE II FOOTWEAR

FOSHAN CITY NANHAI GOLDEN STEP INDUSTRIAL CO. LTD

GROWTH-LINK TRADING COMPANY LIMITED

JOINT STOCK COMPANY 32

KAI NAN JOINT VENTURE CO. LTD

NIKE (SUZHOU) SPORTS CO. LTD

POU CHEN/POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

POU CHEN CORP P/A POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE, LTD

POU CHEN CORPORATION/DONGGUAN YUE YUEN MFR. CO.

POU CHEN CORPORATION/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISES LTD

POU CHEN CORPORATION/POUYUEN VIETNAM COMPANY LIMITED

POU CHEN CORPORATION/PT. POU CHEN INDONESIA

POU YUEN/POU YUEN VIETNAM COMPANY LTD/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

SHOES MAJESTY TRADING COMPANY LTD (VIETNAM)

SKY HIGH TRADING LTD

SUN KUAN (BVI) ENTERPRISES/SUN KUAN J V CO

SUN SANG KONG YUEN SHOES FACTORY (HUY YANG) CO. LTD

SUNKUAN TAICHUNG OFFICE/SUN KUAN J.V. CO.

TAE KWANG INDUSTRIAL CO. LTD P/A TAE KWANG VINA INDUSTRIAL CO

YUE GROUP/YUE YUEN

V. MELLÉKLET

A Bizottságnak bejelentett azon exportáló gyártók jegyzéke, amelyeket egyedileg vagy egy vállalatcsoport részeként már értékeltek a 2014/149/EU végrehajtási határozat, illetve az (EU) 2016/1395, az (EU) 2016/1647, az (EU) 2016/1731 vagy az (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelet keretében

Exportáló gyártó neve	Az a rendelet, amelynek keretében értékelték
BROOKDALE INVESTMENTS LTD	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
WEI HUA SHOE COMPANY LTD	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/TAI-WAY SPORTS LTD	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
DONGGUAN STELLA FOOTWEAR CO. LTD	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
HK WEI HUA KIMO	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
HO HSING	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
HOPEWAY GROUP LTD	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
FOSHAN CITY NANHAI QUNRUI FOOTWEAR CO. LTD	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
QUN RUI FOOTWEAR	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
STELLA INTERNATIONAL LTD	Az (EU) 2016/1395 végrehajtási rendelet
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA PACIFIC (VIETNAM) CO. LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A LIFENG FOOTWEAR CORPORATION	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA STANDARD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA VICTOR FOOTWEAR CO. LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA ORIENT CO. LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
FULGENT SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
GRAND SMARTLY GROUP LTD P/A FREETREND INDUSTRIAL CO. LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
KINGFIELD INTERNATIONAL LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet; Az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet
VIETNAM SHOE MAJESTER CO. LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet
GENFORT SHOES LTD	Az (EU) 2016/1647 végrehajtási rendelet; Az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/DIAMOND VIETNAM CO., LTD – P.T. HORN MING INDONESIA	Az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet

Exportáló gyártó neve	Az a rendelet, amelynek keretében értékelték
DIAMOND VIETNAM CO. LTD	Az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Az (EU) 2016/1731 végrehajtási rendelet
CAPITAL CONCORD ENTERPRISES LTD P/A FUJIAN SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD SUNNY FOOTWEAR CO. LTD	Az (EU) 2016/2257 végrehajtási rendelet
BROSMANN FOOTWEAR (HK) LTD	A 2014/149/EU végrehajtási határozat
LUNG PAO FOOTWEAR (GUANGZHOU) LTD	A 2014/149/EU végrehajtási határozat
NOVI FOOTWEAR	A 2014/149/EU végrehajtási határozat
RISEN FOOTWEAR (HK) CO. LTD	A 2014/149/EU végrehajtási határozat
SEASONABLE FOOTWEAR (ZHONGSHAN)LTD	A 2014/149/EU végrehajtási határozat
WENZHOU TAIMA SHOES CO. LTD	A 2014/149/EU végrehajtási határozat
ZHEJIANG AOKANG SHOES CO. LTD	A 2014/149/EU végrehajtási határozat

VI. MELLÉKLET

A Bizottságnak bejelentett azon vállalatok jegyzéke, amelyeket egyedileg vagy egy vállalatcsoport részeként egy jövőbeni végrehajtási gyakorlat keretében értékelni fognak

DAH LIH PUH

EVERVAN GROUP P/A EVA OVERSEAS INTERNATIONAL, LTD

EVERVAN GROUP P/A JIANGXI GUANGYOU FOOTWEAR CO.

LONG SON JOINT STOCK COMPANY

SHING TAK IND. CO. LTD